શુદ્ધિપત્ર,

અશુદ્ધ	શુદ્ધ
પા. ૪૦ કડી ૧૩ ચીતા કરો	ચીતા ન કરો
,, ૬૦ ,, ૧ ઊક ચાગ્યો	ઊક ચાખ્યો
,, ૭૨ ,, ૫ અપ ડોળ	આપ ડોળ
,, ૭૩ ,, ૪ પેડુર	પંડુર
,, ૧૧૧ દાઝ ત્રેત્રીશમી	બત્રીશમી
,, ૧૩૪ દાન	દીન
,, ૧૩૯ અતપો	અગપો

અનુક્રમણીકા.

ધનજીનો રાશ

દોહરો.

શ્રી જૈન આગમમાં એમ કહ્યો ધર્મ અધર્મ કરણી હોય
ધર્મ કરણીમાં શ્રીજીન આજ્ઞા,અધર્મ કરણીમાં આજ્ઞા નહી હોય ૧
ધર્મ અધર્મ કરણી જુદી જુદી, તેનો કદી નહી હોય મેળ
જે સુદ્ધ મીથ્યાતી જીવડા, તેને કરી દે ભેળ સંભેળ-૨
ચતુર વેપારી વેપાર કરે, ઝેર ને અમૃત હોય
માગે તે વસ્તુ આપે ગ્રાહકને, પણ બીજી ન આપે કોય-૩
વીવેક વીકલ વેપારી હોય, તેને વસ્તુની ખબર ન કાંય
ઝેર નાંખે અમૃત મધ્યે, અમૃત નાંખે ઝેરમાય-૪
તેને વસ્તુની ખબર પડે નહી, તે નાંખે એકની બીજા માય
તે નાશ કરે બંન્ને તણો, તેમ જાણો ધર્મનો ન્યાય-૫

જો કોઈ ઘી, ગુંધણી વણગે, પણ ગાસણ જુદા નહી પા[illegible]
ઘી લઈ તપખીરમાં પડે, તો બંન્ને ચીજ બગા[illegible]
ચતુર વીચાર કરીને જુઓ-૧
તેમ ગૃતનો દાન અગૃતમાં આપે, પણ વસ્તુની વીગત ન પા[illegible]
ગત અગત જુદા સમજ્યાવીના ઓદગા, ગુને ચીત્તદાન પોક[illegible]

જે ઝાડ બાગમાં હોય, આંબ પનુરો હોય
ફળ નહી મારખાએ, ફરજે પારખાએ
કેરી તેમ. મન ગમ, ગીને પનુરો અમ
આગા મનમા અની વનીએ, કેરી ખગા તનીએ.
[illegible] પનુરો [illegible]
[illegible]

સાધુ સંગતી પાય, સાભળે એક ચીત લગાય
પક્ષપાત પરીહરે, તો ખબર તુરત પરેએ
દાતા અન્ન શુધ્ધ થાય પાત્ર અવ્રતમે લાય
તે કેમ તારશેએ, પાર ઉતારશે એ

શ્રી ઉપાશક ઊવાઈ અંગ વળી દી શુગડાંગ
સુત્રથી જુવો ખરીએ, અવૃત અળગી કરીએ
જુનો ઘાડો મીથ્યાત, તેને કેમ બેશે એ વાત
કર્મ ઘણા સહીએ, સમઝ પડે નહી એ

આગમની દેશાખ, શ્રી વીર ગયો છે ભાખ
ભવીયણ નીર્ણય કરેએ, ભાવસાગર તરે એ
આપી શુ પાત્રદાન, ન કરે મન અભીમાન
તે સંસાર તરેએ, શીવ રમણી વરેએ

શુ પાત્ર દાનથી તર્યા અનંત, તે ભાખી ગયા ભગવંત
તે દાન ન જાણીયોએ, ન્યાય ન છાણીયોએ

સાધુ સુપાત્ર હોય, દાતા શુદ્ધ તો હોય
અશનાદીક શુદ્ધ દીયોએ, તે લાભ મોટો લીયોએ
સાધુ સુપાત્ર હોય દાતા શુઝતો હોય
અહારાદીક શુદ્ધ નહીએ, વહેરાયા નફો નહીએ
કોઇ મળે મોટા અણગાર, દાતા અશુદ્ધ વિચાર
અશનાદીક શુદ્ધ સહીએ, વહેરાયા નફો નહીએ

અવ્રત ભાવ શસ્ત્ર કહ્યો, ઠાણાંગ દશમે ઠાણ
કોઇ અવ્રત સેવાયાં ધર્મ કહે, જૈન માર્ગના અજાણ

રવો ખાંડ ઘી શુધ મળ્યાં
સારા થાય લાડુ સરસ સવાદ—૧
જેમ ચીત્ત વીત્ત પાત્ર ત્રણે મળ્યા
અનીફળ મળશે રે ભવદધી તરે અગાધ—૨
ઘી ખાંડ બે શુદ્ધ ઘણા
રવાને બદલે રેતી નાંખે માંય—૩
તેમ ચીત્ત વીત્ત બે સારા મળ્યા
પાત્રને બદલે અસાધુને વોહરાય—૪
ઘી રવો ચોખ્ખા ઘણા
ખાંડને બદલે માંહે મેળવી ધુળ—૫
તેમ ચીત્ત પાત્ર બન્ને શુદ્ધ મળ્યા
વીત્તને બદલે રે અન્યાયનો એક [illegible]—૬
[illegible]
[illegible]
તેમ ચીત્ત પાત્ર બન્ને શુધ મળ્યા
[illegible]—૭
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

અવ્રતમાં લેવાલ અંગીકરી
પ્રત્યક્ષ જુઓ હો એમાં કેમ થાયે પુન—૯
ચીત વીત પાત્ર ચોખા મળ્યા
કર્મ નીર્જરા હો પુન બંધ કહેવાય
એક અધુરો ત્રણ મધે
થીર ચીત જુઓ હો તેમાં ધર્મ પુન્ય ન થાય-૧૦

મળે કુપાત્ર કોય, દાતા અન્ન શુદ્ધ હોય
પડી લાભ્યાં તરે નહી એ, સુત્રમાં એમ કહીએ
લાવો મન વીવેક, ત્રણેમાં શુદ્ધ નહી એક
પડી લાભ્યાં ધર્મ નહીએ, શ્રીજીન મુખથી કહીએ
દાતા અન્ન પાત્ર વીચાર, ત્રણેય અશુદ્ધ વીચાર
તે ધર્મ ન ભાખે જતી એ, જુઠ લાગે અતી એ

શ્રી મદ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી જીતમલજી શ્વામી રચીત શ્રી ધનજીનુ વખાણ.

દોહરા

આદી નાથ આદે કરી, શ્રી જીનવર ચોવીશ
ભાવ નીક્ષેપા ભણી, ભજ્યા સુફલ સુજગીશ. ૧
આખ્યા જીનવરજી અવલ, શીવપુર માર્ગ ચાર
દાન શીયલ તપ ભાવ શુદ્ધ, અત્રે દાન અધિકાર. ૨

[illegible]

તેમ દેશવાસી [illegible]

અમુલ્નો

આપી વસ્તુ દો અમુલ્ની મુજ

અવ્રતમાં લેવાલ અંગીકરી
પ્રત્યક્ષ જુઓ હો એમાં કેમ થાયે પુન—૯
ચીત વીત પાત્ર ચોખા મળ્યા
કર્મ નીર્જરા હો પુન બંધ કહેવાય
એક અધુરો ત્રણ મધે
થીર ચીત જુઓ હો તેમાં ધર્મ પુન્ય ન થાય-૧૦

મળે કુપાત્ર કોય, દાતા અન્ન શુદ્ધ હોય
પડી લાભ્યાં તરે નહી એ, સુત્રમાં એમ કહીએ
લાવો મન વીવેક, ત્રણેમાં શુદ્ધ નહી એક
પડી લાભ્યાં ધર્મ નહીએ, શ્રીજીન મુખથી કહીએ
દાતા અન્ન પાત્ર વીચાર, ત્રણેય અશુદ્ધ વીચાર
તે ધર્મ ન ભાખે જતી એ, જુઠ લાગે અતી એ

શ્રી મદ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી જીતમલજી શ્વામી રચીત
શ્રી ધનજીનુ વખાણ.

દોહરા

આદી નાથ આદે કરી, શ્રી જીનવર ચોવીશ
ભાવ નીક્ષેપા ભણો, ભજ્યા સુફલ સુજગીશ. ૧
આખ્યા જીનવરજી અવલ, શીવપુર માર્ગ ચાર
દાન શીયલ તપ ભાવ શુદ્ધ, અત્રે દાન અધિકાર. ૨

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ૧॥
[illegible]
[illegible] ૨
[illegible]
[illegible] ૩
[illegible]
[illegible] ૪
[illegible]
[illegible] ૫

શંઘણુ વસે એક તે ગામે, ત્યાં ચારે તે આવ્યા
તે શંઘણુ પાશ રંધાવ્યા, ભોજન અતી સુખદાયા. ૬
ધનપાલને ઘેર મુકીને, ત્રણ ભાઇ ગયા બઝારો
રોટલી દાલ ભાત અતી સારા, શંઘણુ કર્યા તૈયારો. ૭
ઘેર એક બેઠો તે અવસર, મોટા ભાગ પ્રમાણો
તપસી મુનીવર વહોરવા માટે, ત્યાં આવ્યા ગુણખાણો ૮
મુનીવરને દેખી કરી, પામ્યો હર્ષ અપારો
મુની પગ વંદી પાપનીકંદી, દેખ્યા મુની દેદારો. ૯
આજ મારી જાગી દશારે, આજ ભલો રવી ઊગ્યો
મહાપુરૂશના દર્શન થયા, મનનો મનોરથ પુગ્યો. ૧૦
આજ કૃતાર્થ હુ થયો રે, આજ ભલો સુવીહાણો
કલ્પતરૂ મુજ આંગણ ફલીયો, મુનીવર ઉભા આણો. ૧૧
હાથ જોડીને કરે વીનતી, વહોરી જે શુદ્ધ આહારો
કરૂણાસાગર ગુણના આગર, તાર તાર મુઝ તારો. ૧૨
શુદ્ધ જાણી મુની પાત્રો માંડયો, પ્રતી લાભ્યો તે કાલ
તાજી રોટલી ઘી ઘણો, વળી ભાતને દાલ ૧૩
દ્રવ્ય સુજતો પાત્ર શુદ્ધ, વળી શુદ્ધ દાતાર
ત્રણ કર્ણ શુદ્ધ તે જોગથી, કીધો પ્રત સંસાર. ૧૪
સાત આઠ પગલા સાધુને પહોચાવી શીરનામો
નીજ ઠામે આવીને બેઠો પરમ સમાધી પામ્યો. ૧૫

———

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

રાગ [illegible]

[illegible]

[illegible]

મે તો જાણ્યો ખારયા, મન માન્યા ભોજન પાસ્યા
ક્ષુખ્યા માર્યા તે મોય, હવે હમે કાંઇ જમીયે સોય હો. ૨
મોડાજન બહકાવે, એ તો માલ પરાયા ખાવે
મોડા મોઢે બોલે અતીમીથા, પણ અંતમાં રંગ અતી ધીઠા હો.૩
મોર બોલે અતી મીઠા, પણ સાપ ગલંતા દીઠા હો.
ખાટુ દહી દાંતજ તોડે, થંડુ પાણી પરવત ફોડે હો. ૫
મોડા છે એ હવા હગારા, પર ઘર ભાંજણ હારા હો. બં.
તેને સરસ ભોજન તે દીધો, મોટો અકારજ કીધો હો બં. ૬
એ સુણીને બોલ્યો ધનપાલ, કેમ બોલો આલપંપાલ હો. બં.
મે મારા ભાગનો દીધો, તેમાં તમારો શું લીધો હો બં. ૭
રહ્યા ત્રણ ભાગ એ શેખેઃ તમારા ભાગના એ પેખો હો.
તે જમો ત્રણે ભાર્યા, એમ ધનપાલે વચન ઊચાર્યાં હો બં. ૮
ધનપાલ ચીતવે મનમાંય, મારા ભાગનો દીધો તાંય
જો ખાતા આહાર નહી વધશે, તો શહેજે અપવાશ થશે હો બં.૯
ભોજનને દેખીને સોય, ત્રણે જણ શુશતા હોય હો બં.
માંહો માંહે કરીમનવાર, ત્રણે તત્પ હુવા કરી આહાર હો બં.૧૦
વળી બીજા મુસાફર આવ્યા, તેને પણ જમાડયા, હો. બં.
સંઘણ પણ જમી ઊઠી. રસોઇ તો નહી ખુટી હો. બં. ૧૧
દાન અપીહત દેવા, હર્ખ્યા તે સ્વયમેવા, હો. બં.
સુપાત્ર દાનતણા ગુણગ્રામ, સુરવર કરતા બહુ ઠામ હો બં. ૧૨
દાને સુખસંપત થાવે દાને મન વંછીત પામે હો. બં.
જુએ શ્રેયાંશકુમાર, દાને પામ્યો ભવનો પાર હો બં. ૧૩

[illegible]

[illegible] ૧૪

[illegible]

[illegible] ૧૫

[illegible]

[illegible] ૧૬

[illegible]

[illegible] ૧૭

[illegible]

[illegible] ૧

પુત નહીં [illegible] તેહને, [illegible]

[illegible] ફરે, પુત [illegible] ૨

તેલ પીના ટીપર ફીને, [illegible]

[illegible] પીના, [illegible] ૩

[illegible] પીનપે, પુત પીના [illegible]

આરત ધ્યાન કરે ઘણું, [illegible] ૪

કોનો પુત કોન પીતા, [illegible]

કોનો પતી કોની સીતા, કોનો [illegible] ૫

વીપત્ત અશાતા આવીયા, કોઈ ન રાખણહાર
વેદના વેહચાવે નહી, પુત્રાદીક પરીવાર. ૬
એહવી કરી વિચારણા, શેઠ તણા દીલમાંય
તીણ કારણ આરત કરે, પુત્ર તણે અધવસાય. ૭
તે ચારે વ્યવહારીયા, શેઠાણી ઊર આય
અનુક્રમે તે ઉપજ્યા, તે સુણજો ચીત લાય. ૮

ઢાલ ત્રીજી

શેણા પ્રીતમજી રે એ—દેશી

પહેલો વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી ઊર આયો જી રે
જન્મા પછી દીવશ બારમે, લાલો નામ કહાયો રે
શેણા સુણીયે જી રે ॥૧॥
તેના પગથી પરદેશો મે, બહુ ધન અટકયો તામો જી રે
હુંડી અટકી તોટો પડીયો, લક્ષ્મી છોડયો ઠામો જી રે. શે. ૨
બીજો વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી ઊર આયો જી રે
જન્મ્યા-પછી દીવશ બારમે, બાલો નામ કહાયો જી રે. શે. ૩
તેના પગથી પરદેશો મે,
પડયો દીવાલો નોકર તજી ગયા ઠામો જી રે
વળી માંગનારા આડા પડીયા, એ બ'લાના કામોજી રે. શે. ૪
ત્રીજો વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી ઊર આયો જી રે
જન્મ્યા પછી દીવશ બારમે, કાલો નામ કહાયો જી રે. શે. ૫

દોહરા

[illegible] તો, વધતો હાથોહાથ
[illegible], સુખે સુખે દીનજાત. ૧
[illegible], ટોપી રત્ન જડંત
[illegible], પગે ઘુઘર ઘમકંત. ૨
[illegible], તીલક બીરાજે ભાલ
[illegible] કટે કંદોરો વીશાળ. ૩
[illegible], મુખ પુનમચંદ્ર ખાંત

બહુ દૃષ્ટાંત દેઇ કરી, સમજાવે રાત દીન
ધન્નો સહી પુન્યવાન છે. સખરો શોભાગી સુચીન. ૧૧
હેત ધન્નાથી અતી ઘણો, પીતાતણે ચીતમાય
તો ભેગા રહેવું નહી, ચીતવે ત્રણે ભાય. ૧૨
નામ સાંભળી ધન્નાતણો, આકુલ વ્યાકુલ થાએ
નીજ ભુજ માલ કમાવસ્યાં, પરદેશમે જાયે. ૧૩

ઢાલ ચોથી

આવી છુ દેવા ઓલંભડો સાસુજી એ......દેશી

જનક ભણી ત્રણે એમ કહે ॥ બાપાજી હમે ભેગા રહીશું નાય હો
મતી હીણા, પુન્ય હીણાં, ત્રણે. મોટાભાઇ લાલાજી, ૧
હમે પરદેશા જા વસ્યા, બા. કરીશું વણજ સબ સુત હો,
માલ કમાવી લાવસ્યાં, તો જાણજો મને સપુત હો. ૨
પ્રથમ પુત્ર લાલો કહે, બા. કરશું રેશમનો વેપાર,
દ્રવ્ય કમાઈ લાવશું, બા. ત્યારે તમે પામશો ચમતકાર. ૩
બીજો પુત્ર બાલો કહે, બા. આણી અધીક ઘગંડ હો,
હું પરદેશે જઇને, વીણજસુ ગોળ ખાંડ હો. ૪
કાલો કહે કરજોડને, બાપ ભણી તેહવાર,
હીરા મોતીને મુગીયા, હું વેપાર કરીશ સમુદ્ર પાર. ૫
બાપ કહે ત્રણે ભણી, લા. તમારામાં મુલ નહી કરામત હો,
અઢીયા, લાગો અળખામણા, લા. તો પરદેશની શુ વાત હો. ૬

તેના પગથી પાપ ઉદયથી, ઘરમે લાગી લાયો જી રે
ગુમાસ્તા સહુ આપ આપણે, નીજ ઘર બેઠા જાયો જી રે. શે. ૬
પ્રબલ પાપ તે કર્મ ઉદયથી, કાંઇક પુન્ય પસોયો જી રે
લાલા બાલા કાળા ત્રણને, શેઠ લીયા પરણાયો જી રે. શે. ૭
ત્રણે ભાઇઓની વહુએ પુન્યવંતી, સુખદાઇ સુભ નીતો જી રે
ભદ્ર પ્રકત મોટા કુલની ઉપની, રાખે સારી રીતો જી. શે. ૮
ત્રણે ભાઇ રૂપે કરૂપા, કુદરશણને કાલા જી રે
હીણ બુદ્ધીયા બાથાં સરીખા, વચન વદે વીકરાલો જી રે. શે. ૯
નહી કમાવવા તણી પહોચ, વળી નહી મળે ઊધારો જી રે
લડાઇ કરતા મુલન લાજે, નિર્લજ લક્ષણ ગમારો જી રે. શે. ૧૦
સારા કપડા મળે નહી, ફાટાં તુટાં પહેર્યા જી રે
દીનહીન દેખાય અતી દુખીયા,
પહેરવા નહી પેજેરો જી રે. શે. ૧૧
ખાવા ને પણ પુરો ન મળે પહેરવા ન મળે પુરો જી રે
સુપાત્ર દાન મુનીવરનો નીંદો,
તેથી થયા સહુ થયા દુરો જી રે. શે. ૧૨
એમ જાણી મન ભાવાણી, નીંદા કોઇ મત કરજો જી રે
સુપાત્ર દાન દેતા નીંદી, કોઇ મત ખીજાયો જી રે. શે. ૧૩

દોહા સોરઠા

લાલો બાલો નામ રે, વલી કાલો નામ છે
બીજા ગ્રંથ માયરે, અન્ય નામ ઠામ છે. ૧૪
અતી દલીદ્ર ઘર માયરે, આવ્યો એમ તો વળી
તીહા નહી કરૂપા કાયરે, તત્વ જાણે તે કેવળી. ૧૫
ચોથો જે ધનપાલ વેપારી, જેણે મુનીને વહેરાવ્યો જી રે
શેઠાણી પેટ આવી ઉપજ્યો, એ પુન્યવંતો સુહાયો જી રે. શે. ૧૬
શોચ સુવાવડની અધી કેરી, મા બાપને તામો જી રે
નીર્ધનને કોણ આપે ઊધારો, દુકાનદારને મામો જી રે. શે. ૧૭
જન્મ્યો પુત્ર બોલાવી દાઈ, તે પણ તુરત આવી જી રે
જન્મ થયો તે અવશરે, દાઇ નાલો કાપ્યો જી રે. શે. ૧૮
નાળ દાતવા ઘરની દાસી, સાથે લઈ દાઇ જાયો જી રે
પાવડો કોદાલી સાથે લઈને, ખાડો ખોદતાં તાયો જી રે. શે. ૧૯
ચરૂ નીકલ્યો શોનૈયાનો, શેઠ સાંભળી હર્ષ્યો ઘણો જી રે
તે ધન લઇ ઘરમાં આવ્યા, પુનવાન સુત જાણ્યો જી રે. શે. ૨૦
સોયાણીને સોનૈયા આપી, વીદાય કરી તે વારો જી રે
કર્યો દશોતણ ન્યાત જમાડી, હર્ષ્યો સહુ પરીવારો જી રે. શે. ૨૧
આ સુત જન્મ્યો તેના પગથી, ખુબ નીધાન પાયો જી રે
તે કારણ જાણી તે પુત્રનું, નામ ધન્નો પાડયો જી રે. શે. ૨૨
મંગલાચાર દીધા અધીકેરા, હર્ષ વધાવા ગાયા જી રે
ત્રણ દોભાગી એક શોભાગી, પાપ પુન્ય ફળ પાયા જી રે. શે. ૨૩

દોહરા

પાચ ધ્યાયે પાલીજ તો, વધતો હાથોહાથ
ગીરી ગુફા ચંપક લત્તા, સુખે સુખે દીનજાત. ૧
કાને કુંડલ ઝલહલે, ટોપી રત્ન જડંત
લાલ ઝગલુ રેશીમ મલું, પગે ઘુઘર ઘમકંત. ૨
અંજન આખે આંજીઆ, તીલક બીરાજે ભાલ
હાર હૈયે શોભે ઘણો, કેડે કંદોરો વીશાળ. ૩
દશ આગલીયે દશ મુદ્રીકા, મુખ પુનમચંદ્ર ખાંત
સજ્જન દર્ષે જોઇને, બળે વઇરી બ્રાંત. ૪
વર્ષ સાતમે મુકીયો, ભણવાને નીશાળ
કળા બહોતેર શીખીયો, પુન્યવંત વીશાળ. ૫
સાર જોતીષ વૈદકવળી, શુકન ગીત નૃતઆદ
નીમીત પ્રમુખવળી શીખીયો, શબ્દ શાસ્ત્ર સંવાદ. ૬
ચાર બુદ્ધિનો નીધાન વળી, તેમજ નીતીનો જાણ
કુશળ વણજ વેપારમે, પરખ્યો જનક પ્રમાણ. ૭
શેઠ તદા મન ચીંતવે, એ પુન્યવંત પંડુર
[illegible] શેઠ [illegible], [illegible] મજુર. ૮
પુન્ય [illegible] એકને, [illegible] મમં પ્રદાર
[illegible], અમરખ વડે [illegible]. ૯
[illegible] ને [illegible], [illegible] કરે ગુણપુર
[illegible], [illegible] કપુર. ૧૦

બહુ દૃષ્ટાંત દેઇ કરી, સમજાવે રાત દીન
ધન્નો સહી પુન્યવાન છે. સખરો શોભાગી સુચીન. ૧૧
હેત ધન્નાથી અતી ઘણો, પીતાતણે ચીતમાય
તો ભેગા રહેવું નહી, ચીતવે ત્રણે ભાય. ૧૨
નામ સાંભળી ધન્નાતણો, આકુલ વ્યાકુલ થાએ
નીજ ભુજ માલ કમાવસ્યાં, પરદેશમે જાયે. ૧૩

ઢાલ ચોથી

આવી છુ દેવા ઓલંભડો સાસુજી એ......દેશી

જનેક ભણી ત્રણે એમ કહે ॥ બાપાજી હમે ભેગા રહીશુ નાય હો
મતી હીણા, પુન્ય હીણાં, ત્રણે મોટાભાઇ લાલાજી, ૧
હમે પરદેશા જા વસ્યા, બા. કરીશું વણજ સબ સુત હો,
માલ કમાવી લાવસ્યાં, તો જાણજો મને સપુત હો. ૨
પ્રથમ પુત્ર લાલો કહે, બા. કરશું રેશમનો વેપાર,
દ્રવ્ય કમાઈ લાવશુ, બા. ત્યારે તમે પામશો ચમતકાર. ૩
બીજો પુત્ર બાદો કહે, બા. આણી અધીક ઘમંડ હો,
હુ પરદેશે જઇને, વીણજસુ ગોળ ખાંડ હો. ૪
કાલો કહે કરજોડને, બાપ ભણી તેહવાર,
હીરા મોતીને મુગીયા, હું વેપાર કરીશ સમુદ્ર પાર. ૫
બાપ કહે ત્રણે ભણી, લા. તમારામાં મુલ નહી કરામત હો,
અદીયા, લાગો અળખામણા, લા. તો પરદેશની શુ વાત હો. ૬

તમે ત્રણે જણુ સપુત છો, લા. તો અદ્રીયા દેખાડો હાથ હો
એમ કહી એક એકને લા. સાઠ સાઠ સોનૈયા દીધા સાથ હો. ૭
લેઇ કરીયાણો ત્રણે જણુલા, જઇ બેઠા બજાર હો,
લાવે તો સર્વ દ્રવ્ય ખોઇયો, લા. પર નારી શું કર પ્યાર હો. ૮
બાલાના અશુભ ઉદય થકી, લા. ચોરી ગયા તસકર માલ,
દ્રવ્ય કમાવવાનું તો દુર રહ્યું, લા. ઉલટો થયો બેહાલ. ૯
કાલો કર્મ ઉદય થકી, લા. રમ્યો જુગારીમાં જાય હો,
દેવલ છત્રી ચઉતરે, લા. એમ સહુ દ્રવ્ય ગુમાય હો.૧૦
વલી દેવાળો કાઢીયો, લા. ઉલટી વીપત પડી આય,
નફો તો ગયો વેગળો, લા. કુજસ વધ્યો અધીકાય હો.૧૧
બાપ પાસે ત્રણે આવીયા, લા. બાપ જાણ્યા ભાગ્ય હીણ હો,
પુન્ય વીના કેમ પામીયે, ધન જશ સંપત ચેન હો.૧૨
તો પણ કહે ત્રણે જણા, લા. તુમે જાઓ પરદેશ હો,
ભાગ્ય જાગે જો માહરા, લા. કમાવશું દ્રવ્ય વીશેશ હો.૧૩
હઠ માંડી આકરી, લા. ત્યારે દીધી સો સો મહોર હો.
મોટે દઇને મોકલ્યા, લા. મટાડ્યો ગોરણકોર હો.૧૪
[illegible] હત વીચે કહ્યો, લા. ત્રણે ભાઇનો અધીકાર હો,
[illegible] ભાવ બાંધીયા, લા. ને હ્રદય ધારાર હો.૧૫

દોહરા

[illegible] ધન્ય છે, [illegible] પર નામ
[illegible] જાઇને, [illegible] મુજ ભાગ. ૧
[illegible] સંપત પામી [illegible] ઘરમાંય

કમી નહી કોઇ વાતની, પરદેશે કેમ જાય. ૨
વીષમ વાટ જળ થલમ અધીક, થંડ ગરમી નીહાળ
પરદેશમાં આપદા બહુ, તુજ તન બહુ સુખમાળ. ૩
ક્ષણભર વીરહ ન ખમી શકુ, હે બેટા તુજનો આમ
તે માટે અહીયા રહી, કરો વેપારના કામ. ૪
ભાગ્ય દશ જો તારી હશે, તો પરદેશ વીનાજે
રીદ્ધ સંપત લક્ષ્મી મળે, ઘર બેઠા સુખ શાજે. ૫
દશા હીણ પરદેશ જઈ, કરે વીણજ વેપાર
તો તેને તોટો પડે, આવે થઇ ખુવાર. ૬
કડા મોતી મુંદડાં, કંઠી પંચ રંગપાગ
ઘર બેઠા લીલા કરો, મોજ કરો જઇ બાગ. ૭
પરદેશ જાય નહી, રાજા રાણા સંગ
ઘણા શેઠ શેનાપતી, ઘર બેઠા જેને ચંગ. ૮
રાવ સમાન તુ દીપતો, સહુ જન ભરે શાખ
પરદેશે જવા ન દઊ, વાત કહે તું લાખ. ૭
તે માટે અહીયા રહો, જવું નથી સુજાત
એમ કરતા જો જશો, તો હુ પણ તારી સાથ. ૮

ઢાલ પાંચમી

મોજે તુરીરી એ—દેશી

ધન્નો મનમે ચીતવે, પુન્ય પ્રાણીરે, કાંઇ પરદેશે મુઝ તાત
જવા નહી દે હવે, પુ. કાંઇ ઘર રહી વીખ્યાત પુ. ૧

તાત તણો વચન માનને, પુ. કાંઇ કરે વણજ વેપાર
કમી નહી કોઇ વાતની, કેમ જઇએ પરદેશ મઝાર પુ. ૨

વીષમ વાટ જળ થલ અ્પીક, પુ. કાંઇ રીતજ ઊજ્ઞની હાળ
માલ કમાવે અની ઘણો. પુ. કાંઇ ધન જશ સંપત વીશાળ પુ. ૩

એ અવશર આવ્યો નીહા, પુ. કાંઇ પરદેશી અવશોવ, પુ.
અજ વેચવા કારણે, પુ કાંઇ મરવા લોક બહુ જોય પુ. ૪

રાજકુંવર એકે અજ લીધો, પુ. કાંઇ લીધો એક પ્રધાન, પુ.
મીંઢો એક લીધો વલી, પુ. કાંઇ કોટવાળ શુધીપાન પુ. ૫

ધન્ને [illegible] સુણી તદા, પુ. કહે પીતાને વાય
નૃપસુત મંત્રી આવશીયો, પુ. વરો મીંઢા લીયા તાય પુ. ૬
અજ એક મંગાવીયે, કાંઇ આપ કરે પુત્રને વાત
તે છે સામના અપીયનો, [illegible] કેમ [illegible] [illegible] પુ. ૭

[illegible]
[illegible] પુ. ૮
[illegible]
[illegible] પુ. ૯

દામ દઇ મેંઢા લાવીયા, પુ. સુણ નોકર તુરત તામ, પુ.
રેશમી દોરીએ બાંધીયો, પુ. મુકયો ઘરમાં ઠામ પુ. ૧૦
પગે ઘરેણાં શોનાતણા, દીસે ઝાકઝમાલ, પુ.
મેંઢા ની ચાકરી કરતાં નોકર કરે કમાલ પુ. ૧૧
ખાનપાન ચીધી યુકતથી, પુ. કરતા જતન વીશેશ
લડવાની કળા શીખાવતાં, પુ. થયો દોઢ વર્ષ લીધા મેખ, પુ. ૧૨
બહુ જન લોક પ્રસંશતા, પુ. રાજકુંવરે શુણીકાન
ધન્ના ભણી બોલાવીયો, પુ. મોકલી નોકર સુજાણ પુ. ૧૩
હાથ જોડી સેવક કહે, પુ. રાયકુવર અવલોય
આપ ભણી યાદ કર્યા, પુ. વેગે પધારો સોય, પુ. ૧૪
નોકર ભણી ધન્નો, કહે પુ. મારો શું છે કાંમ
બાપાજી બેઠા છતાં, પુ. તેઓ ભરી દેશે દામ પુ. ૧૫
નોકર કહે શુણો કુંવરજી, પુ. અરજ એક અભીરામ પુ.
શેઠ થકી મતલબ નહી, પુ. આપ થકી છે કામ પુ. ૧૬
તતક્ષણ ધન્નો ઊઠીને, પુ. આવ્યો નૃપસુતપાશ પુ.
વીનય કરીને ભેટીયો, પુ. મેં આગળ મુકયો ખાશ. ૧૭
કહે ધન્નો હાથ જોડીને, પુ. મુજ પીતા થકાં શું કામ
કોણ કારણ મને તેડીયો, પુ. હમે વશીયે હમારે ઠામ પુ. ૧૮
મેં દાણ ચોરી કરી નહી, પુ. કરતા વણજ વેપાર
હાશલ દાણ ચુકાવી દઊ, પુ. ઢીલ ન કરૂં લગાર પુ. ૧૯
દીવાળી હોળીતણો, પુ. મુજરાનો વહેવાર પુ.
અથવા ન્યાય કરાવવા, પુ. હમે આવીયે દરબાર પુ. ૨૦

મતલબ અવર ન માહરે, પુ. કોણ કારણથી શ્યામ પુ.
યાદ કીધો આ અવશરે, પુ. ફરમાવો તે કામ પુ. ૨૧
મધુ વચને રાજપુત્ર કહે, પુ. તમારે છે એક મેખ
તે જોવાને કારણે પુ. તેડયા છે સુ વિશેષ પુ. ૨૨
મેખ મંત્રી કોટવાલનો, પુ. મે સાંભળ્યા સુ વીમાસ પુ.
તુમ બેઠા બધા શીરે, પુ. મે સુણ્યો જન પાશ પુ. ૨૩
તે દેખાડો મુજભણી, પુ. સુખે વસો આ શહેર પુ.
વીણંજ વેપાર કરો સુખે, પુ. તુજ ઉપર મુજ મહેર પુ. ૨૪
સુખે ખાવો ખરચો તમે, પુ ભય ન આણો મનમાય
તારા ઉપર કોઇ તણો, પુ. ઊનો વા નહી વાય પુ. ૨૫
તારો ને વળી માહરો, પુ. મેખ લહાવો લાય પુ.
લહાવી જુઓ સઊ, પુ. હારે જીતે તાય પુ. ૨૬
[illegible] જોઈ ધન્નો કહે, પુ મુણો કુવરજી વાય
હાર જીત થાય કેહની, પુ. કોણ ચુકાવે ન્યાય ૨૭
મેઠો હારે જેહનો, પુ. તે દે પાંચમે દામ પુ
જતરી મંગાવો મેખને, પુ. ઢીલ તણો નહી કામ પુ. ૨૮
ધનજી કહે મુજ બાંપવા, પુ. નીન ગયા પરદેશ પુ
કેમ દેવાય પાચમે, પુ. [illegible] પુ. ૨૯
[illegible] પુ [illegible] પુ
[illegible] પુ. [illegible] પુ ૩૦
[illegible] પુ. [illegible]
[illegible] પુ [illegible] ૩૧

દોહરા

ધન્ને નોકર તેડીયા, તુરત મંગાવ્યો મેખ
રાજકુવરનો મેખ પણ, આવી ઉભો સુવીશેષ. ૧
મેખ યુદ્ધ જોવા ભણી, મલ્યા હજારો લોક
હાર જીત કોની હુવે, સાંભલ જો સહુ થોક. ૨

ઢાલ છઠ્ઠી

એક દીવસ વીષે નેમકુવર, નીજ મીત્ર સંઘાતે આવે એ દેશી
બંન્ને મેખ તીહા અડીયા, યુદ્ધ કરવા સનમુખ જુડીયા
કાંઇ આપશમાં અતી લડીયા,
એક દીવશ વીષે ધનજી, નૃપસુત સાથ મેદાને આવે
અતી રસ રંગે બહુ લોક દેખંતાં, એ યજ લડાવે. એક. ૧
લડે બેઉ મેઢા બળવંતા, અતી જબરી ધુમ મંચાવન્તા
લોક જોઇ જોઇ હરખાવંતા. એક. ૨
મધ્ય ચોકમાં બેહુ મેખ લડંતા, વાજીંત્ર તરેહતરેહના વજંતા
તબ લોક ભડાભડ ભાજંતા. એક. ૩
બહુ મેખ તણા રખવાળ પુકારે, વીવીધ વચને લલકારે
લોક કૌતુક જોય તે વારે. એક. ૪
તે યુદ્ધ કરવા અતહી રૂઠા, તે ખુબ લડયા મસ્તક ફુટયા
નૃપસુત અજના પગ છુટા. એક. ૫

રાજા રાણા શ્રંગાલા, સરીતાને સસ્રવાલા
મહેલોમે મહીપત મછરાલા. એક. ૧૭
વીશવાશ એઓનો નહી કીજે એ નીતીસાસ્રનો વચ માની જે:
યાદ રાખી સુદ્ધ મગ ચાલી જે એક ૧૮
નીજ જનક તણો વચન વીનયે કરી, ધન્ને તે ધાર્યો હર્ષ ધરી
પુરમો લોક વાહા વાહ કરે સખરી એક ૧૯

ઢાલ તેહીજ

ધન્નો પાછળ ભવ સીધો, નીરદોષ આહાર મુનીને દીધો
સંસાર પરત તેથી કીધો. એક. ૨૦
વળી પુન્ય ઉપજાયા અતી ભારી, રીદધી સંપત મેળવીસારી
કહી ઢાલ છઠ્ઠી એ જયકારી. એક. ૨૧

દોહરા સોરઠા

અન્ય ગ્રંથ રે માંહરે, હોડ લાખ સુવર્ણ તણી
વળી લાખ મોહર દઇ તાયરે, રાજકુવર મેંઢો લીયો ૧
એમ બે લાખ દીનાર રે, સુદી પીતા પાશ લાવી
કહ્યા સર્વ સમાચાર રે, તત્વ જાણે તે કેવલી ૨

દોહરા

ધન ધન કહે ધન્નાંભણી, કહે દેખકર તુત
પુન્ય તણો એ પોરશો, સારો એ સપુત. ૧
તીણીહીજ નગરને વીષે, વસે લક્ષ્મીધર શેઠ
ધન કર ગંજ શકે નહી, નીત નીપુણ ગુણ જેઠ ૨
તેહી સુતા રંભા સારખી, પુન્યવાન પીછાણ
પંચમ ગુણ ઠાણ પ્રવર, શીળ અલંકૃત જાણ. ૩
ભર જોબન પામી તદા, પુત્રી સમ વર પેખ
પુછે વાણોતર ભણી, લક્ષ્મીધર શેઠ વીશેષ. ૪
વાણોતર કહે નગર મે, સાગરદત્ત શેઠ સરદાર
ધન્નો પુન્યનો પોરશો, વય ગુણરૂપ ઉદાર. ૫
દ્યુત વીવાદ તેની આગે, ગુજરા વધે સંસાર
પ્રદીપન પણ માને તણુ, આપે બહુ સતકાર. ૬

દાલ સાતમી

[illegible]

[illegible]

સુખ શાંતા પુછી આપશમાં મુજધર આયા કેમ ચલાયોજી
કાંઇ આવ્યો તે કારણુ, કહીયે કામ મને ફરમાવોજી. પુ. ૩
લક્ષ્મીધર કહે મુજ સુતા, તુજ સુત સગપણુ કીજેજી
કાંઇ મન માની જોડી મળે, વંછીત કારજ સીઝેજી. પુ. ૪
સાગર દત્ત વચન માનીયો, વીવાહ કીધો સારોજી
કાંઇ લક્ષ્મીધરને વળાવીને, માંડયા લગ્ન તેહવારોજી. પુ. ૫
મોટે મંડાણે ધન્ના ભણી, શેઠ દીકરી પરણુાવીજી
વળી સાજન રંગ વધામણા, વેવણુ પાસે મોઢ બંધાવીજી. પુ. ૬
ધનજી ભોજાયા ભણી, જાણે માતા જેમોજી
કાંઇ આજ્ઞા રૂડી રીતથી, પાલે અતી ઘર પ્રેમોજી. પુ. ૭
ભોજાઇ મન ભાવતી, દેખી હર્ખે નેણોજી
કાંઇ મોટા કુળની ઉપજી, તડક વદે નહી વેણોજી. પુ. ૮
ભોજાઇઓ દીયર ભણી, આપે મોટી આશીશોજી
કાંઇ ચીરંજીવો સુખે રહો, પુન્ય પ્રબલ જગીશોજી. પુ. ૯
સહોદર ચારે ભાઇ, પુન્ય પાપ ફળ પામ્યા વીશેષોજી
ધન્ના ઘેર મોજ કરે, ત્રણુ રઝળે પરદેશોજી. પુ. ૧૦
ચારે વહુઓને બહુ, આપશમાં હેત પ્રીતોજી
કાંઇ એક એકને જોઇને, વારૂ વીકસે નેત્રોજી. પુ. ૧૧
સંપત ઘરમાં અતી ઘણી, દીયર વહુઓ ચારોજી
શેઠ શેઠાણી જોઇને, પામે અધીકો પ્યારોજી. પુ. ૧૨
ઢાળ ભલી એ સતમી, ધન્ને પદમણુ પરણીજી
કાંઇ પુર્વ ભાવ શુદ્ધ દાનથી, પામ્યો ત્રીયા મનહરણીજી. પુ. ૧૩

દોહરા

ધન ધન કહે ધન્નાંભણી, કહે દેખકર તુત
પુન્ય તણો એ પોરશો, સારો એ સપુત. ૧
તીણીદ્વીજ નગરને વીષે, વસે લક્ષ્મીધર શેઠ
ધન કર ગંજ શકે નહી, નીત નીપુણ ગુણ જેહ ૨
તે ની સુતા રંભા સારખી, પુન્યવાન પીછાણ
પંચમ ગુણઠાણ પ્રવર, શીળ અલંકૃત જાણ. ૩
ભર જોબન પામી તદા, પુત્રી સમ વર પેખ
પુછે વાણોતર ભણી, લક્ષ્મીધર શેઠ વીશેષ. ૪
વાણોતર કહે નગર મે, સાગરદત્ત શેઠ સરદાર
ધન્નો પુન્યનો પોરશો, વય ગુણરૂપ ઉદાર. ૫
વાદ વીવાદ તેની સાથે, સુજશ વધે સંસાર
મહીપત પણ માને તસુ, આપે બહુ સતકાર. ૬

ઢાલ સાતમી

[illegible]

લક્ષ્મીધર મેં અવસરે, [illegible]
[illegible]
[illegible] ૧ [illegible]
[illegible]
[illegible]

સુખ શાંતા પુછી આપશમાં મુજધર આયા કેમ ચલાયોજી
કાંઇ આવ્યો તે કારણ, કહીયે કામ મને ફરમાવોજી. પુ. ૩
લક્ષ્મીધર કહે મુજ સુતા, તુજ સુત સમપણ કીજેજી
કાંઇ મન માની સ્ત્રી મળે, વંછીત કારજ સીઝેજી. પુ. ૪
સાગર દત્ત વચન માનીયો, વીવાહ કીધો સારોજી
કાંઇ લક્ષ્મીધરને વધાવીને, માંડયા લગ્ન તેહવારોજી. પુ. ૫
મોટે મંડાણે ધન્ના ભણી, શેઠ દીકરી પરણાવીજી
વળી સાજન રંગ વધામણા, વેવણ પાસે મોઢ બંધાવીજી. પુ. ૬
ધનજી સોજાયા ભણી, જાણે માતા જેમોજી
કાંઇ આજ્ઞા રૂડી રીતથી, પાલે સતી ધર પ્રેમોજી. પુ. ૭
સોજાઇ મન ભાવતી, દેખી હર્ષે નેણોજી
કાંઇ મોટા કુળની દીકરી, વડ વડે નહી વેણોજી. પુ. ૮
સોજાઇઓ દીયર ભણી, આપે મોટી આશીષોજી
કાંઇ ચીરંજીવો સુખે રહો, પુન્ય પ્રગટ જગીશોજી. પુ. ૯
સહોદર ચારે ભાઇ, પુન્ય પાપ ફળ પામ્યા વીશેષોજી
ધન્ના ઘેર મોજ કરે, રત્ન કાંબળે પરદેશોજી. પુ. ૧૦
ચારે વહુઓને ભલું, આપશમાં હેત પ્રીતોજી
કાંઇ એક એકને સ્નેહને, ચારૂ વીકશે નેત્રોજી. પુ. ૧૧
સંપન્ન ઘરમાં બની ઘણી, દીયર વહુઓ ચારોજી
શેઠ શેઠાણી સ્નેહને, મને અધીકો પ્યારોજી. પુ. ૧૨
દાન મહી એ સંતની, વન્ને પદમણ પતનીજી
કાંઇ પુરં ભરતુંઢ દનની, પચ્ચે ગીયા મનહરણીજી. પુ. ૧૩

દોહરા

તેજ નગરીને વીષે, કૃપણ શેઠ વસંત
કોડાની ઘરમે મતા, પણ લોભી તે અત્યંત-૧.

લુખો સુકો અન્ન જે, જમે નીરસ આહાર
પહેરે જુના લુગડા, તે પણ અધીક અસાર-૨

વગર લીપ્યા ઘર મઝે, રહે દાલીદ્ર સહીત
આવી ન શકે પરોણો, એવી છે તેની રીત-૩.

રાત દીવસ દોડે ઘણો, ધન કમાવવા હેત
કોડી કોડી કારણે, ઝઘડો કરવા સચેત, પુ-૪.

નવુ ધાન લાવે નહી, ખર્ચે નહી બહુ દામ
લોભ વશે તે રોકડો, ન લેવે પ્રભુનો નામ, પુ-૫.

બહેન બેટી તેડે નહી, ન ગણે સગા સોગાળ
સંસારી રીતી કરે નહી, ચીતમાં કૃપણ અશરાળ, પુ-૬

ખર્ચ ધંધો ન વધારતો, ન ગણે વાર તહેવાર
ખર્ચ જો બેસી જાય, તો દુઃખ પામે અપાર, પુ-૭

સુતને રહે પ્રદેશમાં, જઈ કમાવે માળ
તે રહે ઘરમાં ધન છતાં, કોણ જાણ દુઃખ નીદાન પુ-૮.

ઢાલ આઠમી

પ્રાણી ગુણ રસીયો એ દેશી

કૃપણ મનમે ચીતવે રે, ભવીજન, મે ધન સંચ્યો અથાય
લોભી જગ દીઠો,
પાછળ ઉડાવે છોકરા રે, તો કીજે કોણ ઉપાય.
લોભી જગ દીઠો,
નામ કૃપણ કહેવાય, ગુણ નીંશપન દીઠો-૧ લો.
સુથારને ઘેર જઇને રે, કહે કર પોળો પલંગ તૈયાર
જેમ કહયો તેમજ કર્યો રે, કારીગર ઘણો હુશીયાર-૨ લો.
પોળા પાયા ઇશ બનાવીયા તે કારીગરે તેહવાર
કૃપણ ઘેર લાવીયો, દામ આપ્યા થઇ ઉદાર-૩ લો.
હીરા મોતી માણક ચુનીયા રે, પાના ને પોખરાજ
ગોમીદક લીલમ લસણીયારે, કીમતી વસ્તુ સમાજરે. લો-૪
એ રત્ન પલંગમાં ભર્યા રે, મુકયા સહુ ઇશ માંય,
વળી પગ વચ્ચે ગાદીયારે, ભારી રત્ન કહેવાય રે. લો-૫
રેશમી પાટી ભરાવી ને, બેઠો પથારી બીછાય
અંતે રોગ શાશ ઉપજ્યો રે, મળયા પુત્રાદીક આયરે. લો-૬
લ્હાવું કરીશું શહેરમાં, વળી સંસારીક દાન
તમારી પછાડી ન્યાત જમાડશું રે,
કરી પાંચ સાત પકવાનરે. લો-૭
તડકીને બોલ્યો ડોકરો રે મહારે ન આવે દાય
હું પન ખર્ચવા નહી કહુ રે, કહુ લઇ નાંખો ધરમાંયરે રે. લો-૮

તમે ન્યાત જમાડો આપણી રે, જશ કરશો જગમાં
મારે તો એ ભાવ નહી રે, પણ એક સુણો મુજ વાયરે.
મ રી પાછળ આપજો ડોલીયો રે, તમને શું કહુ વારંવાર
આ પલંગ પાછળ દેશો નહી તો, તમે થશો દેવાદાર રે. લો
ઓર મતા સહુ તાહરી રે, ડોલીયો લેશું લાર
ખત લખી લોક શાખ શુરે, કાળ કર્યા તેહ વાર રે. લો-
મુડદુ લઇ ગયા મસાણમાં રે, ભંગી આવ્યા લાર
કહે પલંગ બાળવા ન દઉરે, માંડયો ઝઘડો અપારરે. લો-
ભંગીને પચે અપાવીયો ડોલીયો રે, લે આવ્યા મધ્ય બજાર
તે પલંગ વેચવા ભણી રે, બજારમાં બોલે માતંગ તેહવાર. લો-૧
પન્ને જોઇ ડોલીયો લીયો રે, મનમાં કીધો વીચાર
રૂપણ મરતા પલંગનો રે, કર્યો પહો કરાર રે. લો-૧૪
તે પલંગ પનથી ભર્યો રે, તો તેથી માત આ વાર
લોકમાં કહેવત થશે રે, પણ ધન મળશે અપારરે. લો-૧૫
[illegible] ડોલીયો રે, લીધો માતંગ પાશ
[illegible] રે, લોકો કરે અની હાંસ રે. લો-૧૬
[illegible] રે, માતંગ [illegible] પ્રસીદ્ધ
[illegible] રીદ્ધ રે. લો-૧૭
[illegible]
[illegible] રે લો-૧૮
[illegible]
[illegible] લો-૧૯

શેઠ શેઠાણી ઉદાશ થયા રે, આવ્યા ધન્ના રે પાશ
એટલે ધન્નો ધરમે જઈ રે, પલંગ ઊખેડી ખાશ રે. લો–૨૦
સર્વે જવેરાત કાઢીયા રે, પાછો પલંગ બનાય
ઘર બહાર કાઢીને રે, તુરત તાત પાસે આય રે. લો–૨૧
દીધો ઠપકો ઘણો રે, કુજશ વર્ત્યો સંસાર
વચન સાંભળી નીજ તાતના રે. હાથ જોડી કર્યા અંગીકાર લો–૨૨
આજ પછી હું એહવો રે, કદી ન કરૂં એવા કામ
આપ વીના મુજને શીક્ષા રે, કોણ દેવે અભીરામ. લો–૨૩
વીવીધ વચન કર તાતને રે, રીઝાયો સુધ રીત
જનક તબ રાજી થયો રે, જાણ્યો પુરો સુવનીત. લો–૨૪
પલંગ ચાકર શીર દઇને રે, મુકયો મધ્ય બઝાર
મરે સુદકાનો ઢ લીયો રે, રાખવો નહી લીગાર. લો–૨૫
પૈસા ગુમાવ્યા મહારા રે વળી અપજશ જગમે નીહાળ
બહુ ઠપકો આપ્યો તમે રે, કહે ધન્નો ધીગડમાળ. લો–૨૬
ધન્નો સહુને કહે રે, આ કામ વગર વીચાર
મે કર્યો કુમતે કરી રે, એમ વચન વદે ઉદાર. લો–૨૭
પોતાને ઘેર આવીયો રે, લોક ગયા સહુ ઠામ
નરમાઈ ધન્નાની જોઇને રે, કરે ઘણા ગુણ ગ્રામ. લો–૨૮
ધન ઘણું ઘરમે રહ્યું રે, જનક બણી રાજી કીધ
લોકોને ખુશી કર્યા રે, એ આઠમી ઢાલ પ્રસીદ્ધ. લો–૨૯

દોહરા

ધન્નો તબ પીતા ભણી, ઘર માંહે લઇ જાય
રત્ન ઝગમગ થઇ રહ્યા, જોઇ તે હરખીત થાય. ૧
પરદેશ તણી વાતો સહુ, કહી ધન્ને ધર રાગ
જનક સુણ ઇણવીધ કહે, પુત્ર તહારા ભાગ. ૨
પુન્યહીણ પરદેશમાં, ભટકયા ન મળે દામ
ઘર બેઠા સંપત લહી, એ તુજ ભાગ્ય અમામ. ૩
હીરાના ઢગલા થયા, સોનુ રત્ન નીધાન
ત્રણે પરદેશે રઝળે, તેનુ નહી નામ નીશાન. ૪
ધન્નો ઘેર સુખ ભોગવે, સુર ગંદોદક જેમ
ત્રણ ભાઇઓની વારતા, હવે સાંભળજો ધર પ્રેમ. ૫

ઢાલ નવમી

[illegible]

ઘાચીને ઘેર એક રહયો, કરે તેલીનો કામ
પેટ ભરવા કરે ચાકરી, દીનરાત દુઃખ પામ. ભ-૪
કુંભારને ઘેર રહયો બાલો, કરે કુંભારનો કામ
દુકાને આવી વેચવા કાલો, કંદોઇ સાથ રહયો તામ. ભ-૫
એ રીતે પેટ ભરે ઘણુ દુખીયા તે કમ ભાગી જાણો
જ્યાં જાય ત્યાં દલીદ્ર આગળ, આપદા પામે અશરાલો. ભ-૬
કાળ કેટલોક રહયા ત્રણે, મળ્યા આપશમાં વીશેષ
પરદેશે પણ ન મટી આપદા, તો જઇએ પોતાને દેશ. ભ-૭
એમ વીચારી ત્રણે ચાલ્યા. માંગી ગામ ગામ મે ભીખ
ફાટા મેલા કપડા પહેર્યા, ખોટી કર્મની રીખ. ભ-૮
પોતાને ગામ આવ્યા સાંભળી, ધન્નો સાગરદત્ત આવી
ત્રણેને નીજ ઘેર લાવે, ગરેણા વસ્ત્ર પહેરાવી. ભ-૯
ત્રણે ભાઇઓને ધન્નો કહે, આપની રીદ્ધ અથાગો
ખાવો પીવો ને ખરચો, આણી અતી ઊછરંગો. ભ-૧૦
લાલઃ બાલાને કાલ.ની, સુંદરે શેજ શણગારી
પ્રીતમ પાસે આવી પદમણ, લાવી હર્ષ અપારી. ભ-૧૧
સમાચાર ધન્ના ના પુછે, ત્રણે ભાઇ તે વારી
ધન્નાના ગુણગ્રામ કરંતી, એ સોભાગી સુખકારી. ભ-૧૨
નીજ ઘેર બેઠા બહુ ધન પામ્યો, પ્રત્યક્ષ એ પુનવાન
ધીર ગંભીર ધન્નો ગુણ ભરીયો, એ દયાવાન બુધવાન. ભ-૧૩
ધન્નાના ગુણ સુણ ધમધમીયા, કોપ ચડયો અગ્રાલો
તમે ટુકડેલ પડી વસ એને, બોલે આળ પંપાળો. ભ-૧૪

કૃતઘ્ન એનો સાંભળ્યો, લીધો મુડદાનો પીસ
તે ઘર બહાર લોકો નંખાવીયો, જોયો એનો ઢંગ.
એવી રીતે ધનજી ઉપર, ત્રણે ધરતા દ્વેષ અથાયે
ધન્નાના ગુણ ગ્રામ સાંભળી, લાગે અભ્યંતર લાયો.
એમ વીચારી ત્રણે ભાઇ, ચીતવે ચીત્ત મઝાર
એ ધન્નો જીવતા આપણે, સુખ મળશે નહી લગાર. ભ
કોઇ દાવ ઉપાય કરીને, પહોચાડીયે પરલોક
ભોજાઇઓએ વાત સુણીને, ધરતી અપીકો શોક. ભ-
ધ્રુજતી ધ્રુજતી આવી ધન્ના પે, કહયા સર્વ સમાચાર
પ્રાણવલ્લભ હમ દીયેર પ્યારા, નીજ કુળ થંભણદાર. ભ-1
દુષ્ટ પાપીષ્ટ છે બંધવ તાહરા, ટાંકી રહયા તારાથી દાવો
તે માટે હમણા બીજે જય્યા, આપ ટાળો દાઇ લાવો. ભ-૨૦
ભોજાઇઓના વચન સાંભળીને, ભાવી પુરી પ્રતીત
તાતો માતો ને વળી ઠાકો, કરે પાપીષ્ટ અનીત. ભ-૨૧
હવે બહીવા રહેવુ નહી યુગતુ, આ પાપીઓની પાંગ
તે. હવે હું પરદેશ જઈશ, એમ નકમી [illegible] ભ-૨૨

દોહરા

[illegible]
[illegible]
[illegible] 1
[illegible] ૨

ગામ માંહે શોધ્યો વળી, બાગ બગીચા માંય
તો પણ ધન્નો મળ્યો નહી, પડયો મુર્છાગત ખાય, ૩
સજ્જન સહુ ભેગા થઇ, દીધો તાશ સાવધાન
માબાપ તે મોહવશે, દુઃખ ધરે દીન રાત. ૪

ઢાલ દશમી

નળ નગરીથી નીકળ્યો એ દેશી.

પ્રભાતે ઊઠી લાગતોરે, માત પીતાનેજી પાય
તુજ મુખ વીલોકતારે, હૈયામાં હર્ષ ન માય
વાલેસર તુજ વીન ઘડીરે છમાશ ૧ આ કડી
કોપ કદી કર્યો નહીરે, ન કર્યો કદી તીરસ્કાર
મને વહાલો તુ ઘણોરે, તુ મુજ પ્રાણ આધાર. વા. ૨
કુલમંડળ કુલદીપક છેરે, કુલ દીનકર કુલમોડ
કુલ ચેહરો તુ કયાં ગયોરે, માત પીતાને છોડ વા. ૩
સુના મંદીર માળીયારે, તુજ વીના આ આવાશ
માતપીતાને પદમણીરે, મુકે ઊંડા નીશવાશ વા. ૪
તુજ વીના ન આવે નીદડીરે, ગમતા ન લાગે કામ
રાત દીવસ લઇ રહયારે, ધનજી ધનજી નામ. વા. ૫
આગળ આવશે આપદારે, તેહથી પણ નહી દુઃખ
તુજ વીરહ સાલે ઘણોરે, કયારે દેખશુ તુજ મુખ. વા. ૬
પલંગ તણો ઓલંભડોરે, મે દીધો તુજ વીશેશ
તે દુઃખ મનમાં રાખીનેરે, તુ ગયો પરદેશ. વા. ૭

માત પીતા એમ ઝુરતારે, નગરલોક બહુ આય
દેવે તે અતી આશનારે, ચીત્ત નહી બીજે જાય. વા.
લાવ્યો બાલો ને કાળો શ્રીહુરે, મનમાં થયારે મગન
ધન્નો પરદેશ ગયોરે, હવે આપણે ભોગવીયે ધન. વા.
માત પીતાને એમ કહેરે, ફીકર કરો મત કાય
હમે કરીશું તુમ ચાકરીરે, તન મનથી હીત લાય. વા. ૧
ધન્નો ધન્નો શુ કરોરે, ધન્નાથી અધીકાય
સેવા હમે કરીશુ સદારે, પીપીપણે સુખદાય. વા. ૧૧
ત્રણે વહુઓ તદારે, કહે સાસુનેરે વાય
ધન્ના ઉપર ત્રણે ભાઈઓરે, દ્વેષ ધરતા અડાય. વા. ૧૨
દુષ્ટ પ્રણામ તેન દેખનેરે, પ્રિઉ ચાલ્યો તુમ પુત
[illegible] મહીમાનીતોરે, પુન્ય ફળશે ને છે અપુત વા. ૧૩
ધન્નો [illegible] દીનથીરે, [illegible] ધનની [illegible]
[illegible] પાંચશે [illegible] વા. ૧૪
[illegible]
ધન્નો [illegible] પરદેશમારે, [illegible] વા. ૧૫
[illegible]
[illegible] ૧૬
[illegible]
[illegible] ૧૭

દોહરા

ધન્નો માર્ગ ચાલતા, આવી અટકી એક
વીખમ પંથ ડુંગર ઘણા, ઝાડી ઘણી વીશેશ. ૧
સ્વાપદ શબ્દ ડરાવણા, ચીત્તા સીહ શીયાળ
ગજ વાંદર મોટા જરખ, રીછ રોજ વળી વયાળ ૨
નીર્ભય ચીત્ત નીશ્ચલ છતાં, અટવી ઓલંઘી આય
તાપ તપે હુ આકરી, તરશ અધીક અકલાય. ૩
તન પરશેવો અતી ઘણો, મોહમાં નહી થુક
બોલતા વેદના અતી ઘણી, જીભ ગઇ છે શુક. ૪
આગળ એક અવલોકીયો, હળ ખેડતો તેહવાર
તે કરસણુ પાસે માંગીયો, ઉદક અનોપમ સાર. ૫
આ તારો હલ હુ ખેડશુ, કરસણુ કીધો વીચાર
એ નર હલ લાયક નહી, મહોટી તપે લીલાડ. ૬
હાથ જોડી કહે કરસણી, આપ બીરાજો છાંય
હુ લાઉ જળ વેગથી, એમ કહી ચાલ્યો તાંય. ૭

ઢાલ અગિયારમી

નીકસી ખડ લારે લહીએ એ દેશી

ધન્નો મનમે ચીંતવેરે, જોઉ હળ ખેડ કેમ
એમ વીચારી ખેડવા લાગો, તે હળ ખેડ ધરપ્રેમ.
રૂડા પાત્ર દાન શુદ્ધ દઇયે ૧ આંકડી

પાત્ર દાન મુનીવરને દીધો, ધર્મ નીર્જરા [illegible]
તેથી અંત ભવનો આય રૂ
પાત્ર દાન થકી પુન્ય બંધે, રીદ્ધી વૃદ્ધી વીશા[illegible]
જોયોરે ધન્નો ધીગડમાળ રૂ[illegible]
એક બે હલ ખેડનાં. નીકળ્યો ચરૂ એ[illegible]
સોના મહોર ભરીયો, દીઠો પુરણ વીશેશ.
ખેડુત પાણી લઇ આવ્યો, પાયો નીર્મળ નીર [illegible]
સુવર્ણ મહોર જોઇને, ચીતમાં જાણ્યો વડવીર રૂ[illegible]
બે હાથ જોડી માન મરોડી, પગે લાગી એમ બોલંત
તમે કોઇ દેવતા કે ઇશ્વર, તે આપો પ્રકાશો તંત રૂ.
ધન્નો કહે હું નહી દેવતા, નહી પરમેશ્વર શામ
હું પરદેશી આવ્યો આમને, [illegible] રૂ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] રૂ [illegible]
[illegible]
[illegible] રૂ ૧૦
[illegible]
[illegible] રૂ ૧૧
[illegible]
[illegible] રૂ ૧[illegible]

વાર થાય મને ચાલવા કેરી, રખે આઠમે સુર
ખેડુત કહે જાવા નહી દઊ, કેમ જશો મુજ સુર. રૂ. ૧૩
કરસણી કહે હાથ જોડીને, આડો ઉભો આય
મારા ભાગ્યમાં નહી મોહરો, એ તુજ પુન્ય પસાય. રૂ. ૧૪
ઊમર ગઈ ધરતી ખોદંતા, દુઃખે દુઃખે અવલોય
મે તો પેટ ભરાઈ દીધી, મુશકેલે રોટી પામુ ટંક દોય. રૂ. ૧૫
વરશોવરશ હુ ખેતી કરતો, ધન નહી દીઠો કોય
તારા ભાગ્યથકી ધન નીકલ્યો, આ અવશર અવલોય. રૂ. ૧૬
સુડ નીનાંણુ અહીયા કરતાં, મારી પેઢી વીતી સાત
નીકલી રેત ઘાશ ઉગ્યો, પણ મોહોરો નહી સાક્ષાત. રૂ. ૧૭
મોહરો ઘેર લે જાઊ માહરે, કદાચ જાણે રાય
તો સોનૈયા ખોશી લેવે, ન રહે મુજ ઘર માય. રૂ. ૧૮
તે માટે સબ સોનૈયા, તમે લઇ જાવો નીશંક
એ ધન તારા ઘરમાં છાજે, તહારે મસ્તક અંક. રૂ. ૧૯
બાગ બગીચાની રૂખવાલી, જતન કરે સબ કોય
જંગલના ઝાડ સહુ જન કાટે, એ દ્રષ્ટાંત તુ જોય. રૂ. ૨૦
એવી ખેચ આપસમાં કરતા, બે ભાગ સરખા દીધ
એક ભાગ કરસણુને આપ્યો, એક ભાગ ધનજી લીધ. રૂ ૨૧
એમ સમજાવી આગળ ચાલ્યો, ધન્નો ધીગડમાળ
કરસણ પહોચાવી પાછો આવ્યો, એ કહી અગીઆરમી
ઢાલ. રૂ. ૨૨

———

દોહરા

આગળ જતાં આવીયો, શ્રીપુર નગર સુચંગ
બાગ બગીચા ચારે દીશા, સુરપુર જેમ સુરંગ. ૧
માંય બઝારે આવીયો, શ્રીદત્ત શેઠ દુકાન
બેઠો દુકાન ઉપરે, ધન્નો ગુણની ખાણ. ૨
દીસાવાન ધન્નો સહી, ભાગ્યવાન પુન્યવાન
તેના પગલાથી શેઠને, થયો લાભ અસમાન ૩
બે ત્રણ રૂ. કમાવતો, નીત પ્રતે શેઠ સુજાન
ધનજી તણા પગલાથી કંઠ્યા પાંચસો દામ. ૪
શેઠ તતક્ષણ મન ચીંતવે, એ કોઈ પુરૂષ રતન
સુરત સુંદર [illegible] પુછે શેઠ પ્રમાણ. ૫
આપ આવ્યા કહા થકી, શું છે આપનો નામ
[illegible] ગુણ નીધાન. ૬
ધન્નો કહે [illegible]
[illegible] ધન્નો [illegible] ૭
[illegible]
[illegible] ૮
[illegible]
[illegible]

ઢાલ બારમી

શ્રીદત્ત કહે સાંભળોરે, મુજ પુત્રી ગુણવાન
રૂપે રંભા સારીખીરે, કોમળ રૂપ નીધાન.

ધન્નો પુન્ય પ્રાણીરે, પાત્ર દાન સુપશાય,
રીદ્ધ વૃધ જાણીરે. આંકડી ૧

નીમીત શાસ્ત્રના જાણનેરે, મે પુછયો ધર પ્યાર
ગુણવંતી મુજ પુત્રીનોરે, કોણ થશે ભરથાર. ધ. ૨

કહયો નીમીતીયે આવશેરે, તુમ હાટે નર જેહ
લાભ થશે બહુ તાહરેરે, તુજ કન્યા વર તેહ. ધ. ૩

તે સહનાણે ઓલખ્યારે, પુન્યવંત સાક્ષાત.
મંદીર વેગ પધારીયેરે, સો વાતા એક વાત. ધ. ૪

એમ હઠ કરીને લાવીયોરે, ધન્નાએ દીધી રહેમ
ભોજન વીવીધ પ્રકારનારે, જમાડયા ધર પ્રેમ. ધ. ૫

ભોજન જમાડી હેતથીરે, શેઠ કહે ધર પ્યાર
પાંચ પુત્ર છે માહરેરે, કન્યા એક ઉદાર, ધ. ૬

તે કન્યા પરણો તમેરે, માનો મારી વાત
નહી તો તુજ આગળ થશેરે, એ છ જીવોની ઘાત. ધ. ૭

ધન્નો કહે તમે માહરીરે, જાત ન જાણો કોય
કેમ પરણાવે પુત્રીકારે, હૈયે વીચારી જોય. ધ. ૮

શેઠ કહે ગુણ નામથીરે, જાણી તમારી જાત
પત્ર છેડે બહુ ધન મળ્યોરે, સાંપ્રત ને સાક્ષાત. ધ. ૯

ધન્નો કહે સુણો શેઠજીરે, તુમ પુત્ર કમાવે પાંચ
મોટા મંદીર માલીયારે, પણ ઘરમાં દીશે ખાંચ. ધ.
શેઠ કહે ચોરી તણોરે, મે લીધો સોધો માલ
રાજા જાણી ઘર લુટયોરે, દીધા કેદમાં ઘાલ. ધ.
પંચોમીત્ર છોડાવીયારે, વણજ કરી ભરા પેટ
તમે આવ્યા લાભ બહુ મલ્યોરે, વળી કહ્યો નીમીતીયે તેહ ધ ૧[illegible]
લાભ થશે તમને ઘણોરે, ચીંતા કરો મન કોય
એમ વાતો કરતા થકારે, વાદળ આકાશે બહુ હોય. ધ. ૧૩
વૃષ્ટી થઈ નીદા અની ઘણીરે, ગામના વહાતા નેહ
વહેતા તણા તે ગયેરે, બહાર બેઠા બંને તેહ. ધ. ૧૪
ધનજી બેઠા દેખને રે, તે જમનુરી [illegible] તેહવાર
[illegible] નહીં [illegible]રે, [illegible] ધ. ૧૫
[illegible] તે મન [illegible]
[illegible] ધ. ૧૬
[illegible]
[illegible] ધ. ૧૭
[illegible]

દુર થકી દીઠા તીહાંરે, નગર રાજગ્રહી જાણ
શ્રેણીક રાજા દીપતોરે, નીત નીપુણ પુન્યવાન. ધ. ૨૧
તરશ લાગી તે અવસરેરે, આવ્યો રાજગ્રહી ઊદ્યાન.
સુતો સુકા બાગમેરે, એ થઇ બારમી ઢાલ. ધ. ૨૨

દોહરા

ભાગ્ય ભલો ધન્ના તણો, દેવ પ્રભાવે દેખ
લીલો બાગ થયો તીહાં, શોભે અધીક વીશેષ. ૧
આંબા, જાબુ, નીબ કદમ, દાડમ દરાખ ઊદાર
જાઇ જુઇ કેટકી, ફલ્યો સોરંભ સાર. ૨
અપર મૈત્રી ધન્ના તણો, દીધો વચન સુખદાય
માલણ પ્રતે કોઇ આખીયો, તુજ વન લહેરા આય. ૩
માલણ અતી દુઃખણી હતી, બોલે માથુ ધુણ
શુ લગાવો તમે માહરે, દાઝયા ઉપર લુણ. ૪
બહુ જણ પાસે સાંભળી, ઊઠી ચઢી દેખંત
હરીયો બાગ જોઇને, સાચો જાણ્યો તુરંત. ૫
વાડીમાં આવી કરી, ધનજી સુતો દેખ
રતીપતી સમ રળીયામણો, નીદ્રા માહે વીશેષ. ૬
પગચપી કરતાં થકાં, ઊઠયો આળશ મોડ
ભલે પધાર્યાં મુજ બાગમે, બોલે બે કર જોડ. ૭
આપ તણા પરતાપથી, ફલ્યો મારો બાગ
રાજદુવારે અમ તણો, હોશે અધીકો લાગ. ૮

નીજ મંદીર લાવી કરી, જમાડયા ચારે આહાર
પલંગ બીછાવી ઉપરે, બેસાડયો ધર પ્યાર.

ઢાલ તેરમી

સુખ કારણ સુખ પાત્ર સીધાસણ આનંદે. એ દેશી.

માલણની કન્યા નામો, લાલ, વાલદા,
પુન્યવંતી પેમા નામીજી
વડભાગી મોહનગારી, લાલ, વાલદા આંકી
વળી રાજસુતા રળીયામણી,
તે પણ તેની સદીયર જાણીજી. વાલદા ૨
વળી ધાતભદ્રની બગની,
લાલ, વાલદા, શોભદ્રા નામ શુતનીજી. વા. ૩
ત્રણે બેઠી માતર પરે,
લાલ, વાલદા, માહોમાંહે વાતુ કરેછેજી. વા. ૪
[illegible]

[illegible]

ત્રણે એમ વાત વીચારી,
આ ભવમાં એ ભરથારીજી. વા. ૯
ઘણો લાગ્યો એથી પ્રેમો,
હમારે બીજો પરણવાના નેમો. વા. ૧૦
એ મોટો મોહ મેવાસી,
એ કહી જગમે ફાંસીજી. વા. ૧૧
નરેંદ્ર સુરેંદ્ર મહા બલીયા,
તેને મોહ મેવાસી છલીયાજી. વા. ૧૨
ત્રણે મોહ વસે અનુરાગી,
ચીત્તમાં અતી ચટપટ લાગીજી. વા. ૧૩
કઇ રીતે મળે એ જોગો,
એ છે પરદેશી લોકોજી. વા. ૧૪
એમ કર રહી થાગા થેગો,
કરતી મન માંહિ ઊદવેગોજી. વા. ૧૫
જો બીજાને પરણાવસી,
તો મરશુ ગળે લે ફાંસીજી. વા. ૧૬
એહવી મનમે ધરી,
ત્રણે અખંડ કુંવારીજી. વા. ૧૭
આવી નૃપ મંદીર માંહી,
ત્રણનારે ચીત તાંહીજી. વા. ૧૮
રાજકુવરી અતી દુઃખ પામે,
આંસુ ઝડી વરસાવેજી. વા. ૧૯

જોઈ તેની પાસે દુખીંત્તી,
બાઈ તમે કેમ દુ:ખ ધરતીજી. વા. ૨૦
ઊત્તર નવી દીધો તાયો,
રાજાને વૃતાંત સુણાયોજી. વા. ૨૧
સાંભળી આવ્યો નરનાયો,
બેઠી માથે ફેરવે હાથોજી. વા. ૨૨
રાય પુછે ખોળે બેસાણી,
શું કારણ ચીંતા ઠાણીજી. વા. ૨૩
[illegible] મનના મનોરથ પુરૂં,
વળી ચીંતા હતગીરી ચુરૂંજી. વા. ૨૪
[illegible] પુછે તે પરખંતો,
[illegible] ન કરે વૃતાંતોજી. વા. ૨૫
[illegible] કહે [illegible],
[illegible] જોયો પરદેશી. વા. ૨૬
[illegible]
[illegible] વા. ૨૭
[illegible]
[illegible] વા. ૨૮
[illegible]
[illegible] વા. ૨૯
[illegible]
[illegible] વા. ૩૦

સારો રાજપતી ઉદારો,
પરણાવુ રાજકુમારોજી. વા. ૩૧
એ વાત કન્યા ન માને,
રાજા શ્રેણીક મનમે જાણેજી. વા. ૩૨
નૃપ ઊઠી સભામાં આવ્યો,
મંત્રીશર તુરત બોલાવ્યોજી વા. ૩૩
ખોટો હઠ બાઇ ઝાલ્યો,
આ તો સમજે નહી સમજાયોજી. વા. ૩૪
ત્યારે મંત્રી મહેલમાં આવે,
વીવીધ વચને સમજાવેજી. વા. ૩૫
કેણુ પુરૂષ કયાંથી આવ્યો,
તેના કુળની ખબર નહી કાયોજી. વા. ૩૬
કુળવંતી તુ અતી શ્યાણી,
એ વાત કેમ બને અયાણીજી. વા. ૩૭
કન્યા સુણી થઇ ઉદાશી,
નાંખે અતી ઊડા નીશાશાજી. વા. ૩૮
કહે મંત્રી ભુપને આવી,
આ તો માને નહી સમજાવીજી. વા. ૩૯
કુંવરી હઠ ભારી જાલ્યો,
એને મરવાનુ મનમે ધાયોજી. વા. ૪૦
માવણુને બોલાવી પુછે,
આ હઠનું કારણ શુ છેજી. વા. ૪૧

તે પુરૂશ ક્યાંથી આવ્યો,
કુળ વેશ જાત કુણ તાયોજી. વા.

દોહરા

માતણ કહે મહારાયજી, સુજ સુકા વનમાંય
અટવી વીખમ ઓતંપને, એક નર સુતો આય. ૧
તેહના પુન્ય પ્રમાણથી, ફળ્યો ફુલ્યો બાગ
પત્ર ફુલ ફળ આવીયા, દેખો આપ મહાભાગ. ૨
રૂપ જોઇ રંગીયામણો, તે નર દેવકુમાર
સાંપ્રત રતીપની સારખો, મોહ તપે લીલાડ. ૩
વચન સુણી માતણ તણાં, વીનવે મંત્રી તે વાર
આખ્યાન તે પુરૂષ છે, ફળ્યો બાગ પ્રકાર. ૪
તેહીને મત્રી કરે, તેને તેડો મહારાજ
જુઓ તે નર ... [illegible] ... છે ... [illegible] ૫
[illegible] ૬
[illegible]
[illegible] ૭
[illegible]
[illegible] ૮

ઢાલ ચૌદમી

પ્રેમ પ્યારોરે નંદના એ દેશી

ધનજી કહે કોણુ કારણુ હો,
મંત્રવી હુ છુ પરદેશી સ્વતંત્ર હો મંત્રવી
મે તો ગુનો કીધો નહી હો,
કહો મુજ શું છે વૃતાંત હો. ૧

પુન્ય પ્રબળ ધનજી તણા,
રાજ પુરૂષ કહે સાંભળો હો
તુજ પુન્ય પ્રબળ પસાય હો, ભાગ થયો રળીયામણો
સુણીયે શ્રેણીક મહારાય હો લાલજી ૨, પુ.

ધનજી તતક્ષણ ઉઠીને હો, મં,
બેઠા સુખાસણ આયહો મં.
નૃપ મંદીર ઝટ આયને હો,
હેઠા ઉતર્યો તાય હો, લા પુ. ૩

સુરત મુદ્રા સોહામણી હો, લા,
દેખી હરખ્યો ભુપ હો, મં.
એ નર છે પુન્ય પોરસો હો,
એ પુન્યવંત અનુપ હો, પુ. ૪

વીનય કરી કરજોડને હો,
સનમુખ ઉભો આય
ઘણા માન સહીત બેસાડીયોરે,
મો. આગળ મહારાય મં_પુ. ૫

રાય પુછે કોણ દેશથી હો,
આવ્યા છો આ સ્થાન
કોણ વંશ કુળ તાહરોરે,
દીસો મહા પુન્યવાન હો મુ
ધનજી કહે તે અવસરે હો,
નગર સુદર્શણ તાસ હો
તીહાંથી હું આવીયો હો,
કૌતુક જોવા કામ હો. મુ.
નૃપ કહે તમને મુજ કન્યા હો,
જોઈ અપાર મોહીન ભાવ હો
પરણો અતી પ્રેમશું હો,
તે કન્યા તેની [illegible] હો મુ ૮
ધનો. કહે [illegible] હો,
નૃપ ને [illegible] હો [illegible]
[illegible]

એ તુજ કન્યા તણો હો. લા.
વળી માલણ સુતા પીછાણ હો. લા. ૧૧
સુભદ્રા ભગની શાલભદ્રની હો,
કન્યા એ ત્રણે તંત
એક થશે પતી જાણજો હો,
તેનુ વચન નીષ્ફળ ન હંત હો. લા. પુ. ૧૨
તે તણે તુજ દેખને હો,
તન મન લાગ્યો પ્રેમહો
તે અવર પરણવા આખડી હો,
નીરધાર્યો ત્રણે નેમ હો લા. પુ. ૧૩
તુજ પગલે હરીયો થયો હો,
બાગ સુકો હતો જેહ હો લા.
ભાગ્યવાન તુ સહી હો,
રતીવંત ગુણ ગેહ હો લા. પુ. ૧૪
એમ તે નૃપે વાત કરી હો,
ધનજીનુ મન મનાય હો
માટે મંડાણે ત્રણ કન્યકા હો,
પરણાવી શ્રેણીક રાય હો મં. પુ. ૧૫
દીધો ઘણો દાયજો હો,
આપ્યા મહેલ ઉદાર હો
વીસ્તીરણ ધન સુપીયો હો,
આપે ઘણો ધનપાર હો મં પું ૧૬

નીત્ય પ્રત્યે નાટક નવા નવા હો,
રમજુ વધે સંઘાત હો. મ.
સુખ વીલશે સંસારના હો,
વસુધા જશ વીખ્યાત હો મ. પુ.

દોહા સોરઠા

ગયો તરે સુવાયરે, કુસુમપાત જે ચોકનો,
વન સુકો ગયો તાહરે, ધન્નો આય સુતો તીહાં. ૧
તે વન લીલો હોય રે, ચોક ગુણી હરખો ઘણો,
કુસુમ થીરી આવીયરે, પરજાની નીજ પુનીત. ૨
તીહાં કરોના ગખરૂપરે, ગજ પુરમાં કેરાક તણો,
પડહો ફેરવ્યો ભુપરે, ધનજી પડહો ઝીલીયો. ૩
[illegible]
[illegible]
[illegible] ૪
[illegible]
[illegible] ૫
[illegible]
[illegible] ૬
[illegible]
[illegible] ૭
[illegible]
[illegible] ૮

ગોભદ્ર સુતા કહેવાયરે, પરણાવે ધર પ્રેમસુ,
ધનજી સાંભળ વાયરે, પડહો ઝીલ્યો તે સમે. ૯
ધુર્ત ભણી સુવીશેશરે, ધન્નો આવીને કહે,
જે લેહણું હોય તાસરે, લેવો દેવો મો કને. ૧૦
તે સુઠી ચક્ષુ એકરે, આંખ અડાણી છે બહુ
બીજી ચક્ષુ દો ધર પ્રેમરે, તોલી મે લાવુ તુમ તણી. ૧૧
જુઠો પડયો ધુતારરે, શેઠ સુણી હર્ખ્યો ઘણો,
સુતા સુભદ્રા તાશરે, પરણાવી ધન્ના ભણી. ૧૨
એમ પરણ્યો ત્રણ નારરે, અંથાતરે કહયુ વળી,
તે માટે અવધારરે, નીશ્ચે જાણે કેવળી. ૧૩

ઢાલ તેહીજ

પાછળ ભવ પાત્ર દાનથી હો. લા. પુન્ય સંચ્યા સુવીશાલહો
પ્રત્યક્ષ તેના ફળ ભોગવેહો, અકહી ચૌદમી ઢાળ હો મં. પુ.

દોહરો

એક દીવશ નીજ ભુવનમે, પ્રવર જરૂખે આય,
નગર તમાશો જોવતાં, ધનજી અતી સુખદાય. ૧
તાપ તપે અતી આકરો, પરશેવાથી ભીનો ગાત્ર,
ચાર પુરૂષ પાંચ ત્રીયા, દીઠા રસ્તે જાત. ૨
પુઠે બાંધ્યું પોટલુ, હાંડલુ હાથરે માંય,
દીસે દીન દયામણા, મુખ કુમલાણા જાય. ૩

પાછળ કુતરા ભસે ઘણા, ધનજી જોયા તાય,
ભાઇ ભોજાઇ છે માહરા, મુજ ત્રીયા જનકને માય. ૪
હુ રીધ છોડીને આવીયો, એમ કેમ આવ્યા એહ,
કાલા રૂપ ડરાવણા, પામે વીપત અછેહ. ૫
અહો કર્મ ગત વાંકડી, હુ સુખ વીલશુ સાર,
એ દુઃખમાં દીન નીગંમે, હુ દોભાગી દુખકાર. ૬

ઢાલ પંદરમી

માગ્ય બોલીજી ચાંદ નૃપની મદારા જેહ
નગરે ચંદનીકે કે રાજન રૂનુ ગીન નગરમે મેહ એ દેશી

ગયું નારી બની રે, ધનજી પરીક્ષા કરવા કેત
લગ્યુ મનીને. ધનજી, દેખુ કેવી છે નાર
મુજ રામ નીને.જી. ૧
[illegible] ધનજી, [illegible]
[illegible] ૨
[illegible] ૩
[illegible] ૪

કહે વનીતા કરજોડને હો પીયુજી, મેતો ઓલખ્યાં નાંય
વીનય તુમ કીધોજી, હમે પણ તેહીજ રીત,
નમણ ચીત્ત દીધોજી. ૫

તામ ધન્નો કહે ત્રણે ભણી હે, પ્રેમદે, તમે સદગુણી
સુખદાયી પ્રેમાગારી તમે છોજી, સુજસુ તુમ હેત
અતી મેં દીઠોજી. ૬

એ માતા છે માહરી હે સુભગે, એ મહારો છે તાત
શખર સુખદાયાજી, એહ સહોદર ત્રણે મારા
ભાયાજી. ૭

ભોજાઇઓ મન માનતી હે, પ્રેમદે એ માહરી સાક્ષાત
વળી એ મહારીજી, પ્રાણ્વલભ એ પેખ
નારી અતી પ્યારીજી. ૮

એમ કહી સઊ પરીવારનેહે, મરદન સ્નાન કરાય,
સખર સુખદાયાજી, ગરેણા વસ્ત્ર પહેરાય
અતી હરખાયાજી. ૯

સુવર્ણ રત્ન જડાવ ભલા હે, ધ. આસણ પર બેઠાય
ભોજન જમાડેજી સરસ રસવતી સાર,
દાસીઓ લાવેજી. ૧૦

સઊ પરીવાર સંતોષનેહે, આપ્યો મહેલ શોભંત
ઊતાર્યો વારૂજી, પોખે પરઘલ પ્રેમ,
અધીક ઊદારૂજી. ૧૧

એક દીવસ નીજ જનકનેહે, ધં. પુછે આણી ઊમંગ
વીપત કેમ પાઇજી, કહાં ગયો ધન માલ,
આપદા આઇજી. ॥

સાગરદત્ત વળતો કહે હો, ધ. તુ તો ગયો પરદેસ
ગયો તે વારે પછવાડેજી, રાજપુરૂષ ઘેર આય
લુટયો ધન સારોજી. ॥

ઘર બહાર કાઢી દીયા રે, ધ. દીધી નહી નરમાય
ભુપતી પાસે આયોજી, બોલ્યો ભકુટી ચઢાય
ઇહાં હમને તાબ્યાજી, અહી મન રહી બે કેમ,
ગુનેગાર આણ્યાજી. ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

બાકી આગ લાગી તીહાં, અહીઆ આવ્યા તાંય
લુટી લીધો ચોરો વળી, એમ ગ્રંથાતર માય ૩

ઢાલ તેહીજ

પુન્ય કરી વળી તુ મળ્યો હો, ધ. સર્યા વંછીત કાજ
થયા મેં સુખીયાજી, ગયો દાલીદ્ર દુર
આંધળાને મલે જેમ આખીયાજી. ૧૭
ભુખાને ભોજન મળે હો, રંક ભણી જેમ રાજ
નીદ્રાળુ સેજ્જેજી, ખુલે મુગાનો મુખ
સભરસ તેજ્જેજી. ૧૮
તુ મુજ કુલદીપક જીસો હો, ધ. ભાગ્યબલી
સુખરાજ, શોભાગી સંતાનોજી, મુજ હોય હરખ
અપાર, બોલી કહે વૃતાંતોજી. ૧૯
પુત્ર સપુત તુ મહારો હો, ધ. તુ માહરે શીર મોડ
દીધી ઘણી કરણીજી, પુરવે તાશ પસાય
રમણ ત્રણે પરણીજી. ૨૦
સાલભદ્રના બેનડી હે, ધ. તુ પરણ્યો વરજ્જોડ
શ્રેણીકની કન્યાજી, વળી ત્રીજી ત્રોયા સાર
એ ત્રણ રમણીજી. ૨૧
ચીરંજીવો ચીરનંદોજી હે, મળ્યો સહુ પરીવાર
ઊમંગ ન માવેજી, ત્રણે વહુઓ તદા હો ધ.
પડી સાસુને પાય, દેવે આશીશોજી, જણુએ સુત સુખદાય
ધન્ના સરીખોજી. ૨૨

ભોજાયાથી જઇ મળ્યો હો, પ. ભોજાયા કહેવાય
સુખ વારૂ વીતશોજી, તુમ શીર ગોલીયો છે
અવીચલ રહેજોજી. ૨૩

અનો ભાઇ ભણ્યો હો, મળ્યો અની ઊછાંદે
તે નહી રાજીજી, પર સંપત નહી ગુમાન
પુરૂષ તે પાપીજી. ૨૪

વળી પુર રમની થકી હો, પ. મળ્યો છે પર ખાર
પરમ સુખ પામેજી, ભાગ્યવાન પીત્ર દેખ
દેશ [illegible]જી. ૨૫

જનક [illegible] [illegible], [illegible] ગુણીયાર
[illegible] [illegible]જી, [illegible] પનોતો [illegible]
[illegible]જી ૨૬

[illegible]
[illegible]
[illegible] ૨૭

[illegible]
[illegible]
[illegible] ૨૮

દોહરા

મેજબાની નૃપ મોકલી, ભકતી યુક્ત ધરી ભાવે
વલભ જમાઈ જાણુને, મોકલી અતી ઊછાહે. ૧
ધનજી ભાખે દો તમે, બાપાજીને હાથ
હુ લેણદેણ જાણું નહી, મોટા ઘરમાં છે મુજ તાત. ૨
સોપી સાગરદત્ત શેઠને તે મેજબાની તામ
રાજ પુરૂષ નૃપને કહી, ગયા નીજ નીજ ઠામ ૩
સાગરદત્ત બે ભાગ કરી, અર્ધો ધન્નાને દીધ
અર્ધો દીયો ત્રણ બંધવા, વાંટે તે પ્રસીદ્ધ ૪
લાલો કોપે કળકળી, ધમધમીયો તતકાળ
કહે અક્કલ ગઇ રોસા તણી, રાગ દ્વેષ અશરાળ ૫
હેત ઘણો ધન્ના ભણી, પાંતીમાં પણ ફેર
ધન્નો ધન્નો કરી રહયા, અંતર અધીક અંધેર ૬

ઢાલ સોળમી

જુડાયો જાટ કા ગઢ જપર વાંકોરે એ દેશી

ધન્નો લક્ષણ બાહીરે.રે, લાવ્યો ઊઠાવી માળ
અહીયા આવી દીધ લોઝવેર, ખોટી એની ચાલ
ત્રણે બંધવ કોપી કળકળ્યારે, આંકડી ૧
ધનજી જીવતા રહયારે હમને ન સુખ લગારરે,
નીજ નીજ નારીને કહેરે, મે તો નાંખીશુ જીવથી માર
ત્ર. ૧

ત્રણે નારી કહે કંથનેજી, કોપ કરો તમે દુર
ધનજી તણા પ્રસાદથીજી, તમે પામ્યા સુખ ભુર
ત્રી. ૩

વાત વીચારો પાછળીજી, દુઃખે દુઃખ ભરતા હતા પેટ
તેને બદલે સુખીયા કર્યાજી, તમારી તલ્યા રાખી નેટ
ત્ર. ૪

એ જમાઈ શેઠજીક તણોજી, ઓળખ્ર શેઠનો તેહ
તોરણ બાંધ્યો તેહને ઘરેજી, ભનોની સાલીભદ્રનો એહ
ત્ર. ૫

આજ એને આપ ઓદ્યોરે, આપો પુન્ય અંકુર
તમારી સાર સંભાળ કરી ઘણીજી, તમારો [illegible]
ત્ર. ૬

[illegible]
[illegible]
ત્ર. ૭

[illegible]
[illegible]
ત્ર. ૮

, છાની તે ન રહેછે, તે પણ બંધુની ઘાત
પાપ છુપાવ્યો કેમ છીપેજી, થાય લોક પ્રસીદ્ધ વીખ્યાત
ત્ર. ૧૦

અમને ઉપગાર કર્યો ઘણોજી, તમે વંછો ભાઇની ઘાત
તે અઘોર પાપ નહી છીપેજી, અરજ કરીયે જોડી હાથ
ત્ર. ૧૧

તડઠી લાલો બોલીયોરે, એ મને ગમે નહી તલ માત્ર
તમે રાંડ ભાંડા સારખીરે, એની ખોટી કરો પક્ષપાત
ત્ર. ૧૨

ત્યારે ભોજાઇઓ ત્રણે મલીજી, આવી ધન્નાની પાશ
વાત કહી સહુ માંડનેજી, ભાઇનો મત કરજો વીશ્વાશ
ત્ર. ૧૩

લીંબ ગળો કાયકો વળીજી, એરંડીયો અવધાર
એ કડવા ખાતા છતાંજી, ખાધા ગુણ છે અપાર
ત્ર. ૧

એ ખાધાં ગુણકારી છેજી, પણ તમારા ભાઇઓ માંય
એ ગુણ તો પાવે નહીજી, તેઓને ગુણ કર્યાથી દુઃખ થા
ત્ર.

આપ કલ્પતરૂ સારખાજી, ચીતામણી સમ વીશ
એમ સમજાવી પાછી વલીજી, એ કહી સોલમી ઢ

દોહરા

[illegible]
[illegible] ૧
[illegible]
[illegible] ૨
[illegible]
[illegible] ૩
[illegible]
[illegible] ૪
[illegible]
[illegible] ૫
[illegible]
[illegible] ૬
[illegible]
[illegible] ૭
[illegible]
[illegible] ૮

ઢાલ સત્તરમી

રાજગ્રહી નગરી ભલી, અધીક્ષ અહી દાણ, એ દેશી

રાજસુતા એમ ચીતવેરે, એ દ્વેષી છે વીશેશ
એહના જોગથીરે, પીઊ ગયો પરદેશ
સુગણ જન સાંભળોરે. આંકડી ૧
અરૂણ નેત્ર કરી ચીતવેરે, આ પાપીને આજ
દેશ છોડાવું સર્વથા, તો મુજ જીવ્યો સુકાજ સુ. ૨
એવી કરી વીચારણારે, રાજા સમીપે આય
વાત કહી સહુ માંડનેરે, સુણ રીસાણો રાય સુ. ૩
ધનજી જોવા ભણીરે, મોકલ્યા સુજાત સવાર
ચારે દીશા જોયા ઘણારે, ન મળી સુધ લગાર સુ. ૪
એ પુરમાં રહે જ્યાં લગેરે, અનજળ કેરો નેમ
નૃપ કન્યા પણ આદર્યોરે, અધીક મનમે એમ સુ. ૫
હુકમ દીયો નૃપ નોકરોનેરે, લાલાદીક સર્વ લાર
કાઢી મુકો પુર બાહરેરે, ગરેણા લો ઊતાર સું. ૬
ઓર ત્રીયા પણ સહુરે, પીએર બેઠી જાય
સુભદ્રા સાસુ સેવામાં, સાથે ચાલી તાય સુ. ૭
સુભદ્રાને સાસુ કહે, તુ તારે પીએર જાય
વીષમ પંથ પરદેશનો, કોમળ છે તુજ કાય સુ. ૮
કહે સુભદ્રા હાથ જોડનેરે, આપ તણી અધીકાય
સેવા કરસુ હુ સહી, પીઅર ઠેઠા સુ થાય સુ. ૯

દક દીધી અની ઘણી, ગુમડાના: આ તાન
પુત્રીને પેર રાખતા, પણ ગુણ ન માની વાત ગુ ૧૦
તેને આપી. રાણી સેવતી, પણ તાતની લીધી નાથ
કેવુ રન્ને [illegible] કીર્તો, પરદેશરે સાથ ગુ ૧૧
ભણતી રમ રમતાં ગઈ, તાતની લીધા નાથ
ગ્રેવુ [illegible] ગુમડા [illegible], [illegible] ગુ ૧૨
[illegible] તાતને [illegible]
[illegible] ગુ ૧૩
[illegible] ગુ ૧૪
[illegible] ગુ ૧૫
[illegible] ગુ ૧૬
[illegible] ગુ ૧૭
[illegible]
[illegible] ગુ ૧૮
[illegible] ગુ ૧૯
[illegible]

દોહરા

ભાગ્ય ભલો ધન્ના તણો, હવે સુણજો અધીકાર
ફરતો ફરતો આવીયો, શોરીપુર નગર સાર ૧
ગયો મધ્ય બઝારમાં, પુરી જન ચીતાતુર દેખ
ચક્કર ખાઇ હેઠા પડે, થઈ ચીંતા વીશેષ ૨
પુરૂષ એકને પુછીયો, જન ચીંતાતુર કેમ
કારણ આરત નો કહો, વાત હોય તેમ ૩
આજ થકી દીન સાતમે, પુરજન મરણ પીછાણ
એ કારણ આરત કરાં, સાંભળો ચતુર સુજાણ ૪
વળી ધન્નો તેને પુછે, કે કોઇ દેવ સંજોગ
કે કોઈ ઉપદ્રવ મોટકો, કે કોઈ કારણ જોગ ૫
ત્યારે કહે તે માનવી, દેવ કટક ભય નાંહી
અહીયા ભય છે નવો, સાંભળજો ચીત્ત લાય ૬

ઢાલ અઢારમી

સંભવ સાહેબ સમરીયે એ દેશી

દલ થંભણ રાજા તીહા, સુખ હેત નૃપ અધીકાય
એક તલાવ ખોદાવીયો, હરક નીકલ્યા છે તે માય
પુન્ય પ્રબલ ધનજી તણા કે. ૧
અવની પતી તે અવસરે, મોટો એક દીર્ઠો થંભકે
શબ્દ લખ્યા છે તે વીશે, નગર લોક આવ્યા તજી દંભકે
પુ. ૨

પંડીત જોશી પરનયા, વળી આવ્યા બહુ શાસ્ત્રના [illegible]
તે વારે ગાળ બહુ કોપે ચડયા, પંડીત જોશી ન વાંચ્યા ત[illegible]

સાત દીવસમાં જો નહી વાંચો, તો પરભવે દેવુ પડશે [illegible] પુ.
વાંચવાને ઊદ્યમ કીધો ઘણો પણ કોઈથી નહી વંચાય[illegible]

ફેરવાળ [illegible] કીધા, [illegible] ન દેખાતી પુ. ૪
[illegible] ગઢ, [illegible] અપાતી

[illegible] પુ. ૫
[illegible]
[illegible]

[illegible] પુ. ૬
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ાંભળી નૃપ અચરજ થયો, ધનજીના ગાવે ગુણ ગ્રામકે
દ્રીને ઉપદ્રવ મેટીયો, હાથજોડી લોકો કરે પ્રણામકે
પુ. ૧૦

ી ગુણ લઇ રાયજી, ધનજીને મોટે મંડાણકે
ીજ મહેલ લે આવીયે, ઘર ઘર હુવા કોડ કલ્યાણકે
પુ. ૧૧

રણાવીશ નીજ પુત્રીકા, ધનજી કહે નહી પરણુ સદીવકે
આગળ મુજને જવુ છે, આપને મુજ કુળની નહી ઠીકકે
પુ. ૧૨

ૃપ કહે કુળવંશ તાહરો, અટકળે જાણ્યો ઉદારકે
આપો પ્રકાશો તાહરો, ધનજી કહે સર્વ સમાચારકે
પુ. ૧૩

રાજસુતા પરણાવતાં, ધનજી નહી પરણે લગારકે
નૃપ હુકારો ભરાવીયો, સાત દીવસનો કર્યો કરારકે
પુ. ૧૪

સાત દીવસ વીતા પછી, હું જઇશ નૃપ એકોએકકે
કર્મ પરીક્ષા કારણે, એ મહારે છે અવીચલ ટેકકે
પુ. ૧૫

ને જવા દેશો નહી, તો જઇશ છાનો રાત્રી માંયકે
કહેશો પહેલા કહ્યો નહી, તેથી સર્વ કહી હુકારો ભરાયકે
પુ. ૧૬

રાય કહે પરણો તમે, સાત દીવસ પછી તુમ દાયકે
કરજો હુ વરજા નહી, જાણ્યો ભાગ્યવાન અધીકાયકે
પુ. ૧૭
પુન્ય તણો એ પોરશો, દીશાવાન રતીપતી રૂપકે
એહવો તે વળી નહી મળે, એમ જાણ્યો સહુ ભુપકે
પુ. ૧૮
એમ હઠ કરી નૃપ પુત્રીકા, પરણાવી તે ધરખંતકે
એ કરોડ સુવર્ણ ભલા, સુદર મહેલ સુખ વીલશંતકે
પુ. ૧૯
ઘણા આદર સહીત રાખીયો, ધનજીને મહીપત એક માશકે
માશ લગી ત્યાં રહી, ત્યારે વનીતા કરે અરદાશકે
પુ. ૨૦

ઢાળ જયનીની દેશી

અરદાશ કરે મન હરણી, વારૂ સુદર કંચન વરણી
અની હર્ષે તે જળ દ્રગધારા, કેમ છોડો તમે પ્રાણ પ્યારા

દોહરા

પ્રાણ પ્યારા વાલહા, કેમ જાવો સુજને મુક
શુનો દમે દીધો કર્યો, તે કહી બતાવો ચુક ૧

જતની

નહી ચુક તારી અંશ માત, ધન્નો કહે સુદર સુણ વાત
સોલાવીશ વેગી તુજ, એક વાર જવા દે મુજ ૨

દોહરા

સુણુ સાસુ આવી તદા, કરે ઘણી નરમાય
હઠ કરી અતી ઘણી, પણુ ધનજી ન માને વાય ૩

ઢાલ જતનીની

હવે નૃપ પોતે સુણુ આયો, એ તો હઠ કરે અધીકાયો
પણુ ધનજી માને નહી કોય, રાજા શીખ દીધી અવલોય
પુ. ૪

સુંદરને ધનજી કહે, રાત દીવસ કરજે ધર્મ ધ્યાનકે
દાન શીયલ તપ ભાવના, શીવ મારગ ધરજ્યો ધ્યાનકે
પુ. ૨૬

એટલી દઇ શીખડી, ચાલ્યો મન ધરી હુલાસકે
હાથી ઘોડા નૃપ સાથે દીયા, ધનજી ન લીધા સાથકે
પુ. ૨૭

નૃપ પ્રમુખ પહોચાયને, પાછા વળ્યા પુરના નરનારકે
ધનજી આગળ ચાલીયા, એ ઢાળ અઢારમી ઊદારકે
પુ. ૨૮

દોહરા

ધનજી આગળ ચાલતાં, જંગલ આવ્યુ એક
વીષમ પંથ નીર્ભય છતાં, ગમન કરે નીર બીક ૧
તરૂ સ્થાન પંખી તણુ, લેઇ ઇંડા ધાર
અજગર તે તરફ વળ્યો, પંખી કરે પોકાર ૨

તતક્ષણ ધનજીએ વારીયો, અજગરને તે વન
ત્યારે પંખી હરખીત થયા, જાણ્યો ઉપગારી સજન ૩

તબ ભારંડ પંખી ઉડયો, ગયો સમુદ્ર તીર
ધનજી આગળ બે જડી, આણી મુકી સધીર ૪

તાવ તેજ રોગ ચક્ષુનો, કોઢ ભગંદર જાય
એ ફળ બે જડ તણા, જાણે તે દીધા બતાય ૫

ઢાલ ઓગણશમી

ઇણ સરવોરની પાળ ઊભા દોય પંખીયા લલના એ દેશી

ધનજી પુછંત તંત બતકા કહી લલના
કેમ જાણ્યો તમે ભેદ દેવ વીનાથયા પ્રવીણ સહી
લલના ૧

તબ ભાખે ભારંડ, સુમંડ મહીમા તણા લલના
પુર્વ કાલે સંત મહંત, સુહામણા લલના ૨

ઊભય મુનીશ્વર આ વન માંહી આવીયા, લલના
તાંશ મુદ્રા અવલોક પરમ સુખ પાવીયા ,, ૩

અહીયા આવ્યો દે વીચારણા કરતા ગુણનીલો ,,
જાતી સમરણ સાર ઊદાર થયો ભલો ,, ૪

પુર્વ ભવ શ્રાવક વ્રત આરાધીયો ,,
સમકીત રતન અમાય તાસ ફળ પાવીયો ,, ૫

તેહ થકી તીર્યંચ થયા આ વન માંહી „
અમે શ્રાવકના વૃત ધાર્યા સહી „ ૬
અહીયા થકી પચવીશ જોજન જગા મહી „
નગર કંચનપુર નામ સુઠામ છે સહી „ ૭
મહીપત કોઢ શરીર પીડા તેને છે ઘણી „
ચક્ષુ અંધ મતીમંદ રમણુ રાજા તણી „ ૮
એહ સુજશ તમ હાથ આથ અતી પામસ્યો „
તમે પુરના નરનાથ વીખ્યાતજ થાવસ્યો „ ૯
જ્ઞાન થકી અવદાત કે એ તમને કહયો „
ધનજી સાંભળ વાત કંચનપુર આવીયો „ ૧૦
આવ્યો મધ્ય બઝાર, બંન્ને જડી અહી લલના „
વૈદ બણ્યો તતખેવ, આંખો સારી કરી „ ૧૧
લોક ભણી ચમતકાર, સરવેને બતાવતો „
રોગ ભગંદર તેજ, તાવ સહુના ગમાવતો „ ૧૨
જડી પ્રભાવે થઇ, આખ આંધળા તણી „
આંજતા તતકાલ, વીલાયે ઘણી „ ૧૩
કોડી ન લે હાથ, વીખ્યાત થયો નગર મહી „
સાંભળ નરનાથ, પ્રખ્યાત વૈદ સહી „ ૧૪
પુરના બહુ જન પાસ, નરેંદ્ર વાત સુણી „
મોટો વૈદરાજ ખાશ, અવતંશક ગુણી „ ૧૫
છે મનુષ્ય પણ દેખાય, સાક્ષાત દેવતા „
પર ઉપગારી સુજાણ, દરદી જન સેવતા „ ૧૬

પુન્ય પ્રભાવે સુજાણ, ચાલી અહીંયા આવીયે ,,
નગર તણો બહું રોગ, તુરત ગમાવીયો ,, ૧૭
રાય કહે તે વૈદ, બોલાવો વેગહી ,,
સારો કરે મારો રોગ, દવા કરી કોઠહી ,, ૧૮
સુદી મંત્રી મહારાય, હાકમને હજુરદારહી ,,
કોટવાલ છડીદાર, સહીત ઊદારહી ,, ૧૯
જો માંગે ધન રાશ, તાશ બહુ દીજીયે ,,
આણો વેગ શતાબ, ઢીલ નહી કીજીયે ,, ૨૦
કરે હાથ જોડી અરજ, વૈદરાજ પધારીયે ,,
નૃપ પાશે શુભ શાજ, આપ દવા દેખારીયે ,, ૨૧
એમ કહી નૃપ પાશ, ધનાને લાવીયા ,,
તુરત મહીપતી પેષ, પરમ સુખ પાવીયા ,, ૨૨
વીનય કરી નૃપ પાશ, બેઠો સુખ્ય રીતહી ,,
અતી મન માન્યો રાય, પરમ ધરી પ્રીતહી ,, ૨૩
ત્રણ વાર જળ માંહિ, બોળે તે જડી ,,
છાંટયો નૃપનો અંગ, કે પીડા ગઇ પરી ,, ૨૪
કંચન વરણો શરીર, થયો રાજા તણો ,,
કરે નૃપ ગુણગ્રામ, હરખ હુવો ઘણો ,, ૨૫
એમજ જડી પ્રભાવ, ચતુ રાણી તણી ,,
બેસી છાંડી ત્રણ વાર, થઈ રળીયામણી ,, ૨૬
રાય રાણી તે વાર, દીલ્લન એ વીધ ઉચરે ,,
તમારો એ ઉપગાર, કદી નહીં વીસરે ,, ૨૭

જીવુ ત્યાં લગી, તુજ ઉપગાર ભુલુ નહી ,,
સુ કહીયે એ વાત, કે તુ સુરતરૂ સહી ,, ૨૮
પુન્ય પરમાણે અમ પુર, તમે આવીયા ,,
રાય રાણી કહે એમ, પરમ સુખ પાવીયા ,, ૨૯
ધનજીનો પુર માહે, સુજશ મહેક રહયો ,,
એ ઓગણીશમી ઢાળ, મન વંછીત થયો ,, ૩૦

દોહરા

ચાર રત્ન રાજા તણા, ધનજી આગળ આણુ
મુકયા તેની પરીક્ષા, કરો ચતુર સુજાણ ૧
રતન જોઇ ધનજી તદા, બોલે જોડી હાથ
ગુણ ચારેમાં જુદા જુદા, સાંભળીયે નરનાથ ૨

ઢાળ વીશમી

સુણ ચીરનાલી તારા ચરીત્ર લીજે સંભાળી એ દેશી

પહેલા રત્ન રે માંયેઃ, ગુણ ઝેર ચઢયો ઊતર જાયો
પાણીમાં બોળી તેને છાંટે, ઝેર અંશ માત્ર રહે નહી તાયોજી
પુન્યવંત પ્રાણી ધનજી ભાગ્ય બળી ગુણ ખાણી આંકડી ૧
ગુણ બીજા રતનમાં સુણીજે, એ રતન ધોઇને પીજે
તેની કાયા રતન જેવી થાય, એવો ભારી ગુણ એ માય

ગુણ ત્રીજા રતનમાં સારો, તેથી થાય અખુટ ભંડારો
ગુણ ચોથા રતનમાં ઉપનો, કથીર બની જાય-સોનો
પુ. ૩

નૃપ સાંભળીને થયો પ્રસન્ન, આપ્યા ધનજીને ચારે રતન
અતી ભાગ્યશાળી દેખ્યો તાયો, હવે પુછા કરે મહારાયો
પુ. ૪

અ પ કોણ કહાંથી આવ્યા, કુળ વંશ કોણ કહાયા
ધનજી કહ્યા સર્વ સમાચારો, નૃપ સાંભળીને હર્ષ અપારો
પુ. ૫

નૃપ પુત્રી મહા ગુણવંતી, બીજી તે ઘરમે પાલંતી
વળી ધનજીને પરણાવી, નૃપ ઓછવ અતી મંડાવી
પુ. ૬

દાયજો દીધો ને અર્ધ રાજ્ય, કોઇ સાર્યાં વંછીજ કાજો
મનોહર મહેલરે માયો, સુખ વીલસે તે પુન્ય પસાયો
પુ. ૭

દલથંભણ રાજાની બેટી, એ તો રૂપ ગુણની પેટી
ધનજી તતક્ષીણ તેને બોલાવી વહુ રમણી ભેલી થઇ આવી
પુ. ૮

ચારે રમણ સંઘાતે, ધનજી સુખ વીલસે દીન રાતે
[illegible] ના સુખ ભોગવે, ધનજી પામ્યો પુન્ય ના [illegible]
પુ. ૯

ળી પાંચસો ગામની માયો, એની આણ વરતે સુખદાયો
વેદાશ વધી તે અથાયો, જન સુખીયા વરતે શવાયો
પુ. ૧૦

એમ કાળ કેટલોએક વીતો, ધનજી પ્રસીધ લોક વદીતો
પાત્ર દાન દેવે વારંવાર, એ કહી વીશમી ઢાળ
પુ. ૧૧

દોહરા

એક દીવશ ધનજી કને, અરજ કરે જન આય
હમે સુખીયા તુજ રાજમે, કમી નહી છે કાય ૧

પણ દુઃખ છે પાણી તણો, નહી કુપ જળ શીર
એ આપદા અતી આકરી; ભાંગો તે દુઃખ પીર ૨

ધનજી કહે લોકો ભણી, ચીતા કરો મત કાય
નવો નીવાણ ખણાવસુ, જેમ સહુનુ દુઃખ જાય ૩

જાણકાર બોલાવ્યા અતીઘણા, લાગ્યા બહુ મજુર
સરોવર ખોદાવ્યા થકી, નીકલ્યો જળ પેડુર ૪

ચારે બાજુ સલાટ, પ્રવર પાલ પોચાળ
મહીમા અધીક નીવાણની, પ્રસીદ્ધ મુલક વીચાળ ૫

ઢાલ એકવીશમી

ચેત ચતુર નર કહે તને સદગુરૂ, કીશ વીધ જીવ લલચાનાહે એ દેશી

એક દીવસ સરોવર જોવાને, સઊ આવી કર અશવારી
નર ઊમરાવ સુભટ મો આગળ હય ગય રથ પાયક ભારી

જો જો પુન્ય પ્રબલ ધનજી તણુ, ભાગ્યબળી મહીમા ભારી
રીધ વૃદ્ધી સુખ સંપદા પામી, પાત્ર દાન ફળ હીતકારી
આંકડી. ૧

મજુર ત્યાં માટી નાંખતા, તે પ્રત્યે દેખ્યા સારી
સાગરદત્ત નીજ જનક, બંધવ ત્રણ ભોજાયા બે નીજ નારી
જો જો. ૨

જેઠ માશ રવી તપે આકરો, દુઃખ પામે મુજ ઘર નારી
ગોભદ્ર શેઠ તણી જે કન્યા, પરશેવે ભીની થારી
જો જો. ૩

માત પીતા પણ અતી દુઃખીયા, ધનજી જોય તેહ વારી
નયણે નીરખ ઓળખ્યા તેહી, તેને વીપત અતી છે ભારી
જો જો. ૪

ત્યારે મંત્રી ભાખે કોણ કારણ, દેયા વાધે નહી હુશીયારી
ચીંતા કંઇ વશી મનમાં, દલગીરી જગદ્રગ ધારી
જો જો ૫

ધનજી ભાખે [illegible], પત રજ વાટે [illegible] ભારી
તે રજ ગીરદ પડે મુજ ચક્ષુ, [illegible] જળધારી
જો જો [illegible]

ત્યારે મંત્રી દુર કીધા જન, તો પણ ન મીટી દ્રગ જળધારી
કહો એ કેમ છીપાય કીણુવીધ, જબર પ્રબળ મોહ વીકારી
જો જો. ૭

પુછે મંત્રી પુનરપી કેમ એ, તબ ધનજી કહે તે વારી
મજુર સંગે એ જન પદના, નર નાંખે માટી ધારી
જો જો. ૮

તેને મુજ પાશ બોલાવી પુછું, દેશ તણી વાત સારી
છડીદાર મોકલી તેડાવો, સાગરદત્ત પ્રમુખ ધારી
જો જો. ૯

હાથ જોડી ઊભા મો આગળ, ધન્નો પુછે ઘર પ્યારી
અરે વૃદ્ધ તમે કહાંથી આવ્યાં, કહો નામ તુમ પરવારી
જો જો. ૧૦

શેઠ કહે મુજ નામ સાગરદત્ત, આ છે મારી નીજ નારી
આ મુજ ત્રણ પુત્ર છે તેહની, આ વહુવો કામણગારી
જો જો. ૧૧

ચોથા પુત્રની એ બે વહુઓ, તબ ધનજી પુછે સારી
તેહ કહાં એ કહો શેઠજી, નયણા છુટી જળધારી
જો જો. ૧૨

ધનજી કહે કેમ રરો ટોકરા, શેઠ કહે સુણજો સારી
તે પરદેશ ગયો છે રાયજી, મુજને મુકી નીરધારી
જો જો. ૧૩

ધનજી ભાવે એ તુજ ત્રણ સુત, કપુત દીશે દુખકારી
સાચે મન સેવા નહી કરતાં, વૃધપણામાં એ તારી
જો જો. ૧૪

શેઠ કહે હમે ભમતા આવ્યા, પુર્વે પાપ કર્યા ભારી
દુઃખે દુઃખે સઊ પેટ ભરીયે, એ વાત કહી સહુ મારી
જો જો. ૧૫

ચારે બાજુ આખા માટી નાંખા, તો પણ પેટ ભરા દુઃખસું ભારી
પુરી રોટલી પણ નહી પામાં, રાત્ર દીવસ અવધારી
જો જો. ૧૬

એકવીશમી ઢાલ કહી, એ ધનજીનો સહુ પરીવારી
આવ્યા કંચનપુર પણ સુત, ને ઓળખ્યો નહી તે વારી
જો જો. ૧૭

દોહરા

કહે દારોગાને ધન્નો, મારા દેશના એહ
આપજો અધીકો ખીચરો, અધીક તેલ વળી દેહ ૧
ધનજી એમ સમજાવીને, આવ્યો મહેલ માંય
અધીક ખીચરો તેલ બહુ, મળ્યા રૂપ હરખાય ૨
બીજે દીન ફરી આવીને, કહે જનકને તામ
ક્યાં થકી તમે આવીયા, કહી બતાવો નામ ૩
શેઠ કહે દાસ એહને, સાંભળજો મહારાજ
નીજ સાજન ઉધારના, આવે પોતાને તાજ ૪

ભલો કરે પ્રભુ આપનો, દીધો અધીકો તેલ
વળી ખીચડો બહુ દીધો, પડતાં લીધો ઝેલ ૫

વચન સુણી ધનજી તદા, ઉપજ્યો મોહ અથાય
કહે દારોગાને ધન્નો, સાંભળજ્યો ચીત લાય ૬

ઢાલ બાવીશમી

પુન્યવંતી રાણીને ભરથાર પુન્ય ઊદયે મળ્યો એ દેશી

એ ડાયો છે એની ખંકર કાય, વદન ગયો એનો કરમળાય
ધનજી ધણો પુનવાન, પાછળ ભવ દીધો સુપાત્ર દાન
આંકડી ૧

ઘઊ ખાર ચણા એને દીજે,
દુધ ઘી અધીકો આપીજે ધ. ૨

ચોખા સાઠી શખર સુજાણ,
વળી લીલા મગ પીછાણ ધ. ૩

ચીણી ખાંડ અતી શખરી દીજે,
વળી માગે તે વસ્તુ આપીજે ધ. ૪

ખાટ પલંગ ઢોલીયા સારી,
વળી રહેવાને જગ્યા ઊદારી ધ. ૫

પહેરવાને વારૂ વસ્ત્ર પ્રધાન
વળી ધનજી કહે એમ વાન ધ. ૬

રહો સુખે સમાધે અહીયા વીશેષ,
પછી જજો પોતાને દેશ ધ. ૭

હાવં ભાવ એમ કીધા અધીકાય,
પાછો આવ્યો મહેલા માય ધ. ૮
બે ત્રણ દીવસ પછી આવે,
ધનજી ડોસા પ્રત્યે બતલાવે ધ. ૯
ધન્નો કહે અન્ન વસ્ત્ર ઊદાર,
વળી જગ્યા દીધી સુખકાર ધ. ૧૦
વળી જોઇયે તે મને કહીજે,
મન માંહે શરમ ન દીજે ધ. ૧૧
શેઠ કહે હુએ આપ પસાયો,
સુખીયા છૈયે અધીક સવાયો ધ. ૧૨
વહુઓ ગોરસ કારણ આજે,
કડી રાઈતા કરવા કાજે ધ. ૧૩
તે ગોરસ અમને આપીજે,
આટલુ દીધુ' તો અધીક દીજે ધ. ૧૪
ધન્નો કહે મન થાવો ઊદાસ,
મહારા રાજમાં બહુ થાય છાશ ધ. ૧૫
નીત્ય પ્રત્યે આવીને તે લીજે,
એની શરમ નહી રાખીજે ધ. ૧૬
શેઠ સાંભળી હરખ્યો અનુમાન,
પાછો આવ્યો નીજ સ્થાન ધ. ૧૭
પહેલે દીવસ તક લેવા ને વાર,
મોકલ્યા હીરી લાલાની નાર ધ. ૧૮

બીજે દીવસ બાલાની વીચારી,
ત્રીજે દીવસ કાલાની નારી ધ. ૧૯
ચોથે દીવસ સુભદ્રા વીચારે,
ગઇ ગોરશ લેવા દરબારે ધ. ૨૦
ગોખે બેઠો ધનજી બહાર,
રાણીઓને કહે ધર પ્યાર ધ. ૨૧
એ શેઠના તુર્ય પુત્રની નાર,
પુન્યવંતી અધીક ઊદાર ધ. ૨૨
આદરમાન એનો બહુ દીજે,
વાસણ દુધ દહી ભરી દીજે ધ। ૨૩
કાચળી કપડા આપો અમીર,
ઓઢવાને વળી દીજો ચીર ધ. ૨૪
પકવાન મીઠાઇ દીજો વીમાસ,
આ તો આવે જદ તાસ ધ. ૨૫
એહ વીધ સુભદ્રા આવે તે વાર,
દેવે સનમાન આપે આવકાર ધ. ૨૬
દેવો મેવા મીષ્ટાન મીઠાઇ,
જણશની કમી ન રાખો કાંઇ ધ. ૨૭
ત્રણ જણી આવે ત્યારે છાશ ઘાલો,
વળી સનમાન તેને નહી આલો ધ. ૨૮
એમ જોઇ શેઠને કહે ત્રણે નારી,
તુજ પુત્ર તે ગમાયો ઊદારી ધ. ૨૯

એને પણ આપ ગમાવસ્યો સોય,
રાજાની દષ્ટી ખોટી હોય ધ. ૩૦

રાજમાં એને નહી મોકલીજે,
હમારો વચન આપ માની લીજે ધ. ૩૧

પણ શેઠજી માને નવી કોય,
એમ થયા દીવસ બહુ જોય ધ. ૩૨

એ બાવીશમી આખી ઢાળ,
આગળ સાંભળો વાત રસાળ ધ. ૩૩

દોહરા

એક દીન ગોરસ કારણ, શેઠ હુકમથી સાર
રમણ સુભદ્રા ભદ્રચીત, આવે છે દરબાર ૧
નોકર ધન્નાના હુકમથી, આવી કહે તે વાર
મહેલમાં ચાલો, તમને બોલાવે નૃપ નાર ૨
મહેલમાં આવી તદા, નહી જોઇ નૃપ નાર
અની ભય ભ્રાંત થઇ સુભદ્રા, મનમાં કરે વીચાર ૩
કોઈ પ્રપંચ અહીયા ગઢી, એટલે મહેલની બહાર
નૃપ બેઠો દાતણ નીમીને, રોકગો પંથ ને વાર ૪
રુપની અંગપીને, કેમ જાઇને હવે બાજાર
લાજ આવે ઘણી, પણ નીકળવું જરૂર બહાર ૫

એવી કરી વીચારણા, નીકલી કર ચીત થીર
જતાં નીજ નારી તણો, ધનજીએ પકડયો ચીર ૬
ત્યારે શોભદ્રા ખેચીયો, ધનજી છોડે નાય
વચન એવા મુખથી કહે, તે સાંભળો ચીત લાય ૭

ઢાલ તેવીશમી

કરજોડી આગળ રહી એ દેશી

સુદર રૂપ શોહામણો, કંચન વરણી કાયહે સુદર
તુજ મુખ કમળ વીલોકને, મુજ મન ભમર લોભાય
હે સુદર મોહનગારી માનની આંકડી ૧
પરતક્ષ મોહન વેળહે, પદમણ, રૂપે રતીપત્ની સારખી
તુજ તનુ કોમળ કેળહે, પદમણ, મોહનગારી. ૨
મુખ તારો પુનમ શશી, અષ્ટમી ચંદ્રસમ ભાળહે,
મોહે ભમરની ઓપમાં, ઓપે અધીક પ્રવાળહે.
પ. મો. ૩
ભમરો મોહયો માલતી, પુગી મોહયો નાગ હે. પ.
નાદે મોહયો જેમ હરણલો, હુ તુજ રૂપે લાગ હે. પ.
મો. ૪
ત્રણ જેહાણી તાહરી, પતીથી સુખ વીલસંત હે. પ
તુ પતી વીણ દુઃખ ભોગવે, અહનીશ જાય ઝુરંત હે. પ
મો. ૫

તુજ પ્રીતમ પરદેશમાં, ગયો વીરહ પ્રયોગ હે. ૫.
જન્મારો કેમ કાઢશે, દેખી વીરહ વીજોગ હે. ૫.
મો. ૬

એ મંદીર એ માલીયા, એ સુંદર સુખ શેજ હે. ૫
એ ખાવુ એ પહેરવુ, તુ મુજ ઠીજે હેજ હે. ૫
મો. ૭

એ ઘરેણા સોના તણા, તે મણી રતન જડંત હે. ૫
લીજે દીજે કામની, મુજનો નેહ અત્યંત હે. ૫
મો. ૮

ધન્નો નામ છે માહરો, મુખ વીલસો સંસાર હે. ૫
મનુષ્ય જન્મ છે દોહીલો, ન મળે વારંવાર હે. ૫
મો. ૯

માહરી રાખ્યા તહારી, રહેશે આજ્ઞા કાર હે. ૫
હુ તુજ ચીત અનુ ચાલશુ, તને કહુ વારંવાર હે. ૫
મો. ૧૦

નીશદીન દુઃખ તુ ભોગવે, ભાગ્યવંતી તુ નાર હે. ૫
તુજ પુન્ય પ્રબળ ઉદય થકી, મળ્યો હુ ભરતાર હે. ૫
મો. ૧૧

દરગીજ હું છોડુ નહી, શે વાતાં એક વાત હે. ૫
તુજ વીનંદો તન માહરે, નીત પ્રતે આકતાન હે. ૫
મો. ૧૨

દીત્રશ ઘણુથી માહરે, હતી અધકી હુશ હે. પ
નહી છોડુ તુજ દેડલો, મને બાબાજીના સુશ હે. પ
મો. ૧૩

તુ ત્રીયા થાય માહરી, હુ તારો ભરથાર હે. પ
વારંવાર ધનજી કહે, સુક મારાથી લાજ હે. પ
મો. ૧૪

કહી ઢાલ તેવીશમી, ત્રીયા પરીક્ષા આજ હે. પ
આગળ વાત સાંભળો, છોડી સઘળા કાજ હે. પ
મો. ૧૫

દોહરા

તરત ત્રીસળ ચઢાયને, ક્રોધે શરીર કંપાય
અરૂણ નેત્ર કરી આકરા, બોલે શોભદ્રા વાય ૧

ધીગધીગ વીષયવીટંબણા રે, નૃપ નીપટ નીર્લજ
લાજ ન આવે છે તને, કરતાં એહ અકાજ ૨

હુ કુળવંતી પતીવૃતા, કદી ન લોપુ કાર
મન કરીને વંછુ નહી, કરે જો લાખ પ્રકાર ૩

હાથ લગાયો માહરે, તો કરસુ આપઘાત
જીભ કરડી મરસુ સહી, શો વાતાં એક વાત ૪

ઢાલ ચોવીશમી

રૂપ નીવાશી સુખ નીવાશી આંબ તળે ઘર મેરા
જુવોજી ગુલહજારી ફુલાં દાક્ષ તળે ઘર મેરા

ગભરૂ કા લડકા કહાં તુમારા ડેરા
નાદાન લડકા ડેરા બતાદે તેરા એ દેશી ૧

પરણી બીન તુ બીન પરણી વંછે, આ ભવ અપજશ હોયજી
જન્મ વીગોવે વળી અતી રોવે, માનવને ભવ ખોય

પીઠામેપીઠ ગે કયા બીગાડયા તેરા,
નીરલજ નરેશસર પલા છોડ દે મેરા એ આંકડી ૨

પ્રજા તણો પીતા તુ વાજે, ઊત્તમ કુળનો ઠીકરો
પરનારીની વંછા કરતા, લક્ષણ કરી તુ ઠીકરો
પી. ૩

પરનારીની સંગત કરતાં, રાવણ પ્રીટ પ્રીટ હુવોજી
રાજ રીદ્ધ તેણે સર્વ ગુમાવી, અપીક કગીતે મુવો
પી. ૪

પરનારીના પાપ થકી, જમ કરે વીવીધ પરે ઘાતોજી
અગ્ન વરણની તાત પુતળી, તેને થતાવે બાથીજી
પી. ૫

પરનારીને પોટી નજરે, એવંતા સુખ માનેજી
પરમ પામી તાત અજીવા, આંખ મ.દે તેના પાવે
પી. ૬

જલદી જલદી ગાળો બોલે, છોડી દો મુજ છેડોજી
નીચ લક્ષણનો ધણી ભુપ તુ, જાણ્યો ભલપણ તેરો
ધી. ૭

ચાર દીશામાં રાજા બાજે, લક્ષણ કરી ચંડાળોજી
દુષ્ટ પાપીષ્ટ ઊલંઠપણો, મતીમંદ મુરખ મહાબાળો
ધી. ૮

કેશરી તણા વાળ જેમ ચહાવે, ભુજંગ તણી મણી જેમોજી
જગમાંહી એ કહે ઊખાણો, સતી પયોધર પ્રેમો
ધી. ૯

સાસુ સસરા જેઠ જેઠાણી, વળી શોકલડી મારીજી
સઘલા વાટ જોતા હશે, જાવા દો સુણો વાત મારી
ધી. ૧૦

બહુ કાળ લાગશે તો સહુ, મુજ દીશા તરફ જોશેજી
એ વાત સુણી ભેલા થઇ, રે, નૃપ તુજને રોશે
ધી. ૧૧

એ કુમતી કોણે આપી તુજને, રે નૃપ નીપટ નીલંજજી
પરનારીની સંગત કરતાં, બાંધશે અપજશજી
ધી. ૧૨

આજ પછી હુ કદી ન આવુ, તારા મહેલ મઝારોજી
આવો દુષ્ટ નવી જાણ્યો તને, ધીગ તારો જન્મારો
ધી. ૧૩

મુજને એકલડી મત જાણ, સુર બહુ શીળ સહાયાજી
તહારી ઘાત કરવા કાજે, તે આયા કે આયા
ધી. ૧૪

રે મહાદુષ્ટ પાપીષ્ટ નરેશ્વર, એટલી કેમ ન વીચારેજી
પરે ત્રીયાના ભોગ કરી નરે, જન્મોજન્મ બગારે
ધી. ૧૫

અરે કુમતી શેખર કુલ દીવા, નામ ધરાવે રાજાજી
પરનારી સંગત કરતાં, વાગે અપજશ વાજાં
ધી. ૧૬

અરે મોહ આચ્છાદીતને તજી, કેમ ન વીચારે ઊંડીજી
પરનારીના પાપ પ્રસાદે, જાય નરકની કુંડી
ધી. ૧૭

અરે રંક બુદ્ધી હીણુ બાપડા, કેમ તને સુજી બુદ્ધીજી
પરનારીની સંગત કરતા, બગડે ચાર દીશા હુડી
ધી. ૧૮

અરે દલીદ્રી હે ભાગી નૃપ, એ સુખ નહિ ઈછાકાજી
પરનારીના પાપ પ્રસાદે, રો જાય કરમ ફુટા
ધી. ૧૯

[illegible] આગત હોજી,
[illegible] પડ્યો મુજ તારો
ધી. ૨૦

એહવો શીલ રતન ગુણ સુંદર, તે હુ કદી ન છોડુજી
મહારી આશા કદી મત રાખો, ક્ષણુમાં કાય વીહંડું
ધી. ૨૩

ચોવીશમી ઢાલ, શોભદ્રા આખી વાત રસીલી
ધનજી હરખ્યોં જાણે કે, પીધી પય મીશ્રી ઘાલી
ધી. ૨૪

દોહરા

ધનજી કહે સુણ સુંદરી, જગમે પર ત્રીયા જાણ
માત બરોબર મહારે, અથવા બહેન સમાન ૧

તારા ધણીની વાત કહુ, તો હર્ષ કેવો તને હોય
વનીતા કહે તે હર્ષની, કહેણી ન આવે કોય ૨

વળી ધનજી કહે તાહરો, કંથ મેળવુ આજ
તો મને સુ દીયે, હમણા હીજ સમાજ ૩

કહે શોભદ્રા હર્ષ સહુ, ભરપાયા મહારાજ
મુકો મારો પાલવ, હુ ઘેર જાઊ આજ ૪

ઢાલ પચીશમી

કોરો કળશો જળે ભર્યોજી, કાંઈ ધરતી સોસ્યાં જાય
બાજુ દક્ષીણની ચાકરીજી, મારો પીયા દીસાયો જાય
એ દેશી

ધનજી કહે તુ માહરીજી, ઊત્પતી જાણે નાય
નહી જાણે તે હુ કહુ, ત્યારે ત્રીયા કહે જાણુ નાય
સુણ સુકલેણીરે વનીતા કાંઇ ધુરથી ઊતપત માહરી
અતી લજવંતીરે દેખાડતી શીળ સુગંધી પ્યારી
પતીવૃતા તુ પ્રેમદે, કાંઈ પ્રત્યક્ષહી પીછાણી
શીળ તણી ધારારે સુમગે કાંઇ મે નાક્રે કર જાણી

એ આંકડી ૧

ધનજી કહે મુજ તાત હેજી કાંઇ સાગરદત્ત અભીધાન
ત્રણ ભાઇ લાલો પ્રથમ, કાંઇ બાલો કાલો જાણ સુ. ૨

પહેલી રમણી વળી માહરીજી કાંઇ તુમ સાથે છે જેહ
બંધવ દુષ્ટ જાણી કરી, હુ નીકલ્યો દેશ તજેહ સુ. ૩

રાજસુતી આવી કરી, કાંઇ હુ પરણ્યો ત્રણે નાર
સુખશી તીહાં રહેતા થકા, આવી મળ્યો પરીવાર સુ. ૪

બંધવ દુષ્ટ જાણી કરી, હુ ચાલ્યો એકાએક
નગર ચોરીપુર આવીયો, પુરીજન દુખીયા પેખ સુ. ૫

દરદ વાંચી નૃપ પુત્રીકા, હુ પરણ્યો મદીમંડ
ત્યાં એક માસ રહી ચાલીયો, મળ્યો મુજ પતી બારંડ સુ. ૬

તે જઈ સોંપી તીહાં, મળ્યો મદીયા [illegible]
[illegible] સ્વર્ગે, [illegible] સુ. ૭
[illegible]
[illegible] સુ. ૮

પદમ બતાવ્યો પગ તણો, વળી કહી બહુ છાની વાત
સુણી શોભદ્રા જાણીયો, નીજ પ્રીતમ શાક્ષાત સુ. ૯
તતક્ષણ સામી જઇને, કાંઇ ઓળખ્યો નીજ ભરથાર
આણંદ અંગ માવે નહી, આંખે છુટી આંસુની ધાર સુ. ૧૦
પ્રાણ પ્યારો વાલહો, આજ મળ્યો મુજ આય
વીન વાદળ વર્ષા હુઈ, જેમ આંધળો ચક્ષુ પાય સુ. ૧૧
આજ મહારી જાગી દશા, કાંઇ આજ ભલો સુવીહાણ
આજ ભલો રવી ઊગીયો, પ્રીતમ મળ્યો ભાગ મહાણ સુ. ૧૨
હૈયે હર્ષ માવે નહી, પામી અધીક પ્રમોદ
તતક્ષણ જઇ પગે પડી, ધનજી લીધી ગોદ સુ. ૧૩
ધનજી રમણને ફરસતા, શોભદ્રા થઇ પ્રફુલ
પાછળ દુઃખ ભોગવ્યાજીકે, આજ ગઇ સર્વે ભુલ સુ. ૧૪
કડવા વચન કહ્યા આપને, ખમજો મુજ અપરાધ
વારંવાર ખમાવતી, આણી અતી અહલાદ સુ. ૧૫
દાશી ભણી બોલાવીને, ધનજી ભાખે એમ
મરદન મંજણ ઊવટણો, કરાવજો ધર પ્રેમ સુ. ૧૬
વસ્ત્ર ઘરેણા જડાવના, સહુ એને દો સુપ
મનોહર મહેલમે, બેસાડો ધર ચુપ સુ. ૧૭
ધનજી કહે મુજ ઘર વીષે, તારોજ છે અખત્યાર
સર્વે રમણી માહરી, રહેશે આજ્ઞાકાર સુ. ૧૮
તુ ફરી પરદેશમાં, દુઃખ સહયા માવીતા લાર
સાસુને સુસરા તણી, કીધી સેવા ઊદાર સુઃ ૧૯

સુભદ્રા વાત સહુ કહી, વીતક વીતી જેહ
ધનજી સુણ વનીતા તણી, અધીક પ્રસંસા કરેહ સુ. ૨૦
ધનજી ભોજન જમતાં, કાંઇ રમણ શેભદ્રા હાથ
પચીશમી ઢાળમાં, પુન્યે પામી આથ સુ. ૨૧

દોહરા

ધનજી સભા વીષે તદા, સુખથી બેઠા આય
શાલીભદ્રની બેનડી, પામી પુન્ય પસાય ૧
રમણ ત્રણે સુણ આયને, બોલે કર અતી રીષ
તું પરદેશણ પાપણી, મહારા સુખ લીધા તે ખોસ ૨
છાશ માટે ફરતા છતાં, મહેલમાં બેઠી આય
કામદાર બોલાવીને, દઇશુ બહાર કઢાય ૩
તડકે ભડકે ઉછળે, કહવા વચન ભાખંત
પણ શોભદ્રા બોલે નહી, તેહ તણે વશ કંથ ૪
દાસી આવીને કહે, મેહલામે મહારાજ
રાણીઓએ ધમચક માંડિયા, દુઃખી શુભ્ત નૃપ આજ ૫
ધનજી કહે ત્રણે જણી પીયર બેસો જાય
જો સુખ ચાહો તમે, એની આજ્ઞા માનો આય ૬
એ પરણી મુજ હાથની, શાલીભદ્રની બહેન
એની [illegible] માં રહય, મનથી નમને મેન ૭
[illegible] રમણ [illegible] માંહરી, [illegible] એને [illegible]
[illegible] જુગને, કેમ [illegible] નાથ ૮

વચન સુણી વાલમ તણું, કરે ઘણી નરમાય
પગે પડી સુભદ્રા તણે, હળીમળી ચારે આય ૯

ઢાળ છવીશમી

હજી સાધુ આયો નહીરે. જોવે પાંચસે વાટ એ દેશી

હજી સુભદ્રા આવી નહીરે, જોવે સાસુ વાટ
સુ કારણ એમાં છેરે, ક્ષણ ક્ષણ કરે ઊચાટ
રેં ચીતા કરે ઘણી આંકડી ૧
થઇ ઘણી દલગીરીરે, ક્ષણ ક્ષણ સાંભળી નેણા
નાંખે નીરોરે ચી. ૨
આવી થઈ ઊતાવળીરે, જોઇ મહેલ મઝાર
વહુ પાન બીડા ખાવતીરે, સઝ શોળે સણગારરે
ચી. ૩
જોઇ તે પાછી વળીરે, ધસકો પડયો અથાય
છાતી લાગી ફાટવારે, વહુએ કર્યો અન્યાયરે
ચી. ૪
શેઠ કને આવી કહીરે, વાત કહી શહુ માંડ
મહેલમાં બેઠી વહુરે, જગમાં થઇ ભાંડરે
ચી. ૫
શેઠ સુણી ચીતા કરેરે, ભોજન થઇ ગયો ઝેહેર
ઊલટ કંદ માંહી ફરયારે, જોઇ શયની મહેરરે
ચી

પંચો પાસ આવી કરીરે, શેઠ કહી સહુ વાત
પંચ માને નહી સર્વથારે, ગુણવંત નૃપતી સુજાત
ચી. ૭

રોગ સમાવ્યો નગરનોરે, વળી નૃપ કોઢ ગમાય
પુત્રી પરણ્યો રાયનીરે, એ સમ અવર ન થાયરે
ચી. ૮

કહે શેઠ મુઝ સુત વહુરે, મહેલમાં રાણી ગોતાય
કર કંકણ આદી બક્ષીયારે, પ્રત્યક્ષ દેખ્યા તાયરે
ચી. ૯

પંચે વાત માની નહીરે, કહે ઘેલો થઈ ગયો શેઠ
અંદેશો અકારજ નહી કરેરે, ભમંમા ભુક્યો નેઠરે
ચી. ૧૦

[illegible] આરાનીજ રથનકરે, નગ્રમા ડુગડુગી વાત
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] નૃપપે આતરે
ચી. ૧૧

દુખી પેટ ભરવા ભણીરે, હમે પરદેશી મહારાજ
આવ્યા તમારા નગર માંહિ, મારી ગઇ શરમ ને લાજ
ચી. ૧૫

હમે ગરીબ રંક અનાથ છૈયેરે, કોણ માને મુજ વાત
કાંતો શરણો પ્રભુ તણોરે, કે ચાહુ રાજરા હાથરે
ચી. ૧૬

ધનજી ઊઠી ઉભો થઇરે, સનમુખ આવ્યો ચલાય
બે હાથ જોડીને કહેરે, મને ઓળખો છો કે નાયરે
ચી. ૧૭

શેઠ કહે નવી ઓળખ્યારે, તમે બળવંત જોધાર
મુકો મારા સુતની વહુરે, અરજ કરૂ વારંવારરે
ચી. ૧૮

પગે લાગી ધનજી કહેરે, તુજ સુત તુર્ય વીખ્યાત
ધન્નો નામ હુજ હુરે, આપ હમારા તાત
ચી. ૧૯

ખાન પાન વસ્ત્રાદીક વળીરે, આપી તે અધીકાય
ઇત્યાદીક તે ચાકરી કરીરે, તેની સહુ આજ કમાય
ચી. ૨૦

શેઠ ધન્નાને ઓળખીરે, આનંદ અંગ ન માય
વર્ષે આંસુ હરખનારે, થયો દુઃખમે સુખ શવાય
ચી. ૨૧

સાગરદત્ત ધનજી ભણીરે, ખોળામે બેસાર
હર્ષ વીનોદ કરે ઘણોરે, શીર પંપાળે વારંવાર
ચી. ૨૨

મર્દન સ્નાન કરાયનેરે, ભલા આભુષણ પહેરાય
બેસાડયો સીંઘાસણેરે, ચામર વીંજે તાયરે
ચી. ૨૩

ગુપ્તપણે કાર્ય સહુ થયારે, ધનજી કર્યા વીખ્યાત
પુરજન કોઇ જાણે નહીરે, ચોવીશમી ઢાલ
ચી. ૨૪

દોહરા

જનક કહે ધનજી ભણી, તુજ માતા દુઃખ પાય
ધનજી કહે ધીરજ ધરો, દેશું આનંદ ભીડાય 1
માતા તાતાને કહે, તાત તારો ગેય
કહે અમો હતો રાજમાં, હજી નહી આવ્યો કેય ૨
તાતો આવ્યો રાતે, ખબર પડી નહી કાંય
માતાને આવી કહે, તમ ચીંતાતુર થાય 3

ઢાલ સતાવીશમી

પાચ મોહોરની મુદડી મેરી પાયલ મે ગઇરે એ દેશી

ગળામાં બાંધી ડુગડુગી, દરબાર પાશે આયરે
હાથ જોડી માન મોડી, વદે ઇણવીધ વાયરે
નર રાય નીકા તુ મ કર એ અન્યાયરે
આંકડી ૧

માહરા સુતની વહુ તે રાખી રાજમારે,
એવો અન્યાય કરતા લાજ નહી કાયરે,
નર રાય નીકા મ કર એ અન્યાયરે ૨

શેઠ વહુ શોધવા ગયો, તેહની પણ ખબર નહી કાયરે
ખાંડા બુયો હુવો સહી, તુજ અંધરાજરે માયરે
માં. ન. ૩

અંન પાન વસ્રાદીક તણો, વીશવાશ દે અર્ધકાયરે
પકડો દઇને નાંખીયા, મને ખાડ ઊંડી માયરે
માં. ન. ૪

મીઠા બોલી મોરડી, પણ શાપ આખો ખાયરે
મે પીળો દુધ જાણુને, કાંઇ પડયા ફંદમે આયરે
માં. ન. ૫

બુઝત ધ્યાની તુ થયો, લાજ ન રાખી કાયરે
મંજારી છળ કર મુસો ઘેયો, ઊભી જાય ગટકાયરે
માં. ન. ૬

ધનજી ઊઠીને ચાલીયો, માત મળવાને તાયરે
તેજ તીખો જોઇને, ડોકરી નાશી જાયરે
માં. નં. ૭

તામ ધનજી શીઘ્ર ચાલી, આડા ફર્યો આયરે
હાથ જોડી પગ પકડી, કહે તુ છે મારી માયરે
માં. ન. ૮

તુજ પુત્ર ધન્નો હુજ છુ, નહી મે દીધો અન્યાયરે
માતા ઓળખી હૈયે ચાંપે, તે નયણે જળ વરસાયરે
માં. ન. ૯

ખોળે પુત્ર બેસાડીનેરે, કાંઇ મસ્તક ફેરવે હાથરે
હરખ અધીકો ઉપજ્યો, કાંઇ જાણે તે જગનાથરે
માં. ન. ૧૦

મંજન ભુષણ કર પ્રમુખ, આણી મહેલ મઝારે
આપ એક વહુ માંગતા, પણ હુ સોંપુ છુ ચારરે
માં. ન. ૧૧

ગોજલાદીક રમણ ચારે, રમઝમ કરતી તાયરે
કુમુને પને પછી, ત્યારે આશીશ દે ગુહાયરે
માં. ન. ૧૨

[illegible] નજુની [illegible] એ, જાણે સુર [illegible]
[illegible]
માં. ન ૧૩

[illegible]
[illegible]
માં. ન. ૧૪

સુભદ્રા સાથે આવી, વીનય ગુણ ગંભીરરે
ભક્તી ઇણ લીધ કરી, એ તો રહી પીયરરે
માં. ન. ૧૫

ગુપ્તપણે મહલ માંહી, માત પીતા સુવીશાલરે
પુન્ય પ્રબળ ધનજી તણા, એ સત્તાવીશમી ઢાલરે
માં. ન. ૧૬

દોહરા

લાલો મનમાં ચીતવે, પાછી ન આવી માય
જનક ન લાધો જોવતા, આરત એ અધીકાય ૧
ખબર કરવા કારણે, ગયો રાજરે માય
પણ કોઇ બતલાવે નહી, ફરી પાછો ઘેર જાય ૨
વળી લાલો મન ચીતવે, સુભદ્રા રાખવા કાજ
દીધા ખાડા ભુચા નૃપે માત પીતાને આજ ૩
એમ વીચારી આવીયો, લાલો પંચા માય
વાત કહી સહુ માંડને, પણ પંચ ન માને તાય ૪
લાલો તડકી બોલીયો, તમે દેખાઓ પંચ અણુઝ
નાંખો ચીરની પાઘડી, માથે બાંધો મુંજ ૫
મહાજન સુણને ચમકીયા, માની સાચી વાત
એના ભાઇની ત્રીયા, રાખી નૃપ સાક્ષાત ૬
અર્ધ રાજનો જે ધણી, ધનજીનો પ્રસરો ઉદાર
તેહની પાશ જઇ પોકારીએ, તે છે મોટો દરબાર ૭

એહવી કરી વીચારણા, સઘળા ભેગા હોય
લાલા સાથે આવીયા, મોટા દરબારે સોય ૮

ઢાલ અઠાવીશમી

શીવપુર નગર સોહામણો એ દેશી

આગળ સુઠી ભેટણો, વીનય પ્રમુખ સુવીધાન નરેન્દ્રજી
નરેન્દ્રજી, અરજ એક અવધારીયે આકરી ૧

રાય કહે કોણ કારણે, આવ્યા અહીયા ચતાય સુગણજી
વેપાર કરો છો તમે સુખે કહીયે ચીતા કાય ,,
અરજ કરો અમ્હી તરેહ ૨

આજ તમારા પ્રસાદથી, સર્વ વાતનુ છે સુખ, ન
લાભ ઘણો છે વેપારમાં, નહી કોઇને કાંઇ દુઃખ ન
અ. ૩

પેટ ભરવા કારણે, માત પીતા સંઘાત, ન
આ વાડીયાની આવીયા, દીન ગરીબ અનાથ ન.
અ. ૪

[illegible] ન.
[illegible] ન
અ ૫

[illegible] ન
[illegible] ન
અ. ૬

પાછી તેને સોપાવીએ, એ છે સારો જોગ, ન.
રાય સુણી ચીત ચમકીયો, લાગ્યો મોટો રોગ ન.
અ. ૭

પંચ ભણી રાય વીસરજ્યા, ધનજીને દરબાર, ન.
તહત કરીને જાણીયો, સાચી વાત વીચાર ન.
અ. ૮

રાય વીચાર કરે તદા, મુજ ઊપગારી એહ ન.
વળી વલભ પ્યારો ઘણો, નવલ જમાઇ તેહ ન.
અ. ૯

ન્યાય ન કરૂ એહનો, તો અપજશની છાપ ન.
દુવ્ધામે પડયો ઘણો, જેમ ગ્રહી છછુંદરી સાપ ન.
અ. ૧૦

નીપુણ જમાઈ જો દીયે, સમજાવતાં જો નાર, ન.
બંન્ને ઘરે વધામણા, રહે માંહો માંહી પ્યાર ન.
અ. ૧૧

કદાચ જો માને નહી, તો તુટતો દીસે નેહ, ન.
જુધ થતો દેખાય છે, ભાવી જોગ છે એહ ન.
અ. ૧૨

અઠાવીશમી ઢાલમે, નૃપ જીતસત્રુ પાશ, ન.
પંચ આવી અર્જ કરી, તબ તે કરે વીમાશ ન.
અ. ૧૩

દોહરા

નૃપ જીતશત્રુ તે સમે, ધનજીને દરબાર
સમાચાર કહાવીયા, દુત મોકલી તે વાર
દુત કહે હાથ જોડીને, ધનજી પાસે આય
તમારા સસરાએ મોકલ્યો, એમ કહેવાડી વાય
ચતુર વીચક્ષણ તમે ઘણા, વળી અવસરના જાણ
ઉપગારી શીર સેહરો, કહાં લગી કરૂ વખાણ ૩
રાજ સુતા રળીયામણી, શોભા રૂપ રસાળ
પરણો અતી પ્રેમથી, મન માને તે બાળ ૪
મહાજન આવી પોકારીયા, પરદેશીની નાર
રાખી તે આપો સહી, સુસરાજીના વચન ધાર ૫
પરનારી દુ:ખ કારણી, નહી રાખવી ધામ
ધનજી [illegible] જાણીયો, એ તાતાના સહુ કામ ૬
[illegible] જો જારે તુ દુત
જો [illegible] તુજ સ્વામને, [illegible] તુજ કરતુત ૭

ઢાલ [illegible]

[illegible]

[illegible]

કટુક વચન કહેવાયો આકરો, જીતશત્રુ નૃપ તે વારી
દુત વચન સુણુ કોપ ચઢયો ઘણો, ત્રીશલ ચઢાય લીલાડી
જો. ૨

એકલડો પંથી અહીયા આવ્યો, કટુક વચન મને ભાખે
ન્યાયની વાત કહયા ન માને, જોમ ઘણો મનમાં રાખે
જો. ૩

તો હવે માન ઉતારૂં એનો, એવી મનમાં ધારી
હય ગય ભટ ચતુરગીણી શેના, તૈયાર કરે તે વારી
જો. ૪

વીવીધ આયુધ કર શોભતા, સુરા જીતશત્રુ મહારાયો
જુદ્ધ કરવા સામા આવ્યા, નીશાણુ નોબત ગુહરાયો
જો. ૫

ધનજી સુણુને શનમુખ મોકલી, શેના જે ચતુરંગે
હય હીંસાર કરંતા ચાલે, શોભતા અધીક સુચંગે
જો. ૬

ગુલ ગુજાટ કરતા અતી ગાજે, મદ ઝરતા માતંગ
ઘણુઘણાટ ઘોસે અતી ગાડો, ફરકે ધજા પંચરંગ
જો. ૭

પ્રવર બજીષ્ટ પુષ્ટ ભટ જોદ્ધા, સાથે સારી ટોપ સેનામે
પાખરીયા બખતર શરીરે દીસે, ઘન ઘટા અતી સ્યામે
જો. ૮

બરછી સેલ ગદા ગોફણધર, તલવારા ચમકંતે
કમર કટારી અધીક અટારી, જાણે જમ દાઢાં ઝમકંતે
જો. ૯

ગોળા નાળ બંદુક ધનુષ્ય, સુરાદીક લઈ હથીયાર
કેઈ હય ગય રથ પર બેઠા, કેઈ પ્યાદા થઈ હુશીયાર
જો. ૧૦

પાંચસો ગામ તણા રખવાલા, તતક્ષીણ તારા બોલાવ્યા
સ્વામ તણો કામ સમજી, હથીઆર સજી ઝટ આવ્યા
જો. ૧૧

નૃપ છતશત્રુના હુકમથી સુભટ સેના લઈ જુદ્ધ મંડીયા
એમજ પવનજના હુકમથી, સામા જઈ તે અડીયા
જો. ૧૨

આવી મારવા આતાપી આતા, પુરી રહવા ગોતા નાંખે
વીવીધ પ્રકારના શસ્ત્ર લાવે, માની સુભટ મરાવે
જો. ૧૩

[illegible] પવનજન. અપીાા, [illegible] તવા [illegible]
નૃપ છતશત્રુની સેના [illegible]
જો. ૧૪

[illegible] પવનજી, છતશત્રુ [illegible]
[illegible] છતશત્રુ [illegible]
જો. ૧૫

મંત્રી હાથ જોડી અરજ કરે, એમ લંપટ કદી નહીં જીતે
નીશ્ચે કરીને કદી નહી થાવે, એ જગવેણુ વદીતે
જો. ૧૬

નવલ જમાઇ વલભ આપરો, ઉપગારી શીર મોડ
નીપુણુ નીતી મારગ ચાલતાં, કદી નહી જોઇ ખોડ
જો. ૧૭

વાત અન્યાય તણી, ફીચીત ન જોઇ કોઇ વારી
પંચને લાલે અરજ કરી, તે પુછ કરો નીરધારી
જો. ૧૮

તતક્ષણ રાય બોલાવી, લાલાને પુછી કેમ છે વાત
લાલો કહે મુજ બંધવની વહુ, રાખી પ્રત્યક્ષ વીખ્યાત
જો. ૧૯

તે ભણી જોવા મુજ માતા, વળી ગયો મુજ તાત
ખાડા ખુચા કર માર્યાં તેને, વળી મે તેને શોધ્યા દીનરાત
જો. ૨૦

પુનરીપુનૃપ લાલાને પુછે, મુળથી ઊતપત તારી
વીગત સહીત કહે તુ સઘળી, શંકા નહી રાખ લગારી
જો. ૨૧

એ ઓગણત્રીશમી ઢાલ વીષે, કહયો ધનજીના પુન્ય અધીકાય
સુપાત્ર દાન પાછળ ભવ દીધા, તેહ તણા ફળ પાય

શ્રેણીક સુતા રીસાઈ અપાર, કહયા રાજાને સમાચાર
પુત્રી વચન સુણી કોપ્યો ભુપાળ, ત્રણશળ ચઢાવી અશરાળ
૩.

પછી નૃપ મહેલમે મહારાજ, ઘરેણા કપડા મંગાવ્યા સાર
હમને કાઢી દીધા પુર બહાર, ગોભદ્રા સુતા આવી લાર
૪.

ભમતા ભમતા હમે મહારાયા, કર્મજોગે અહીયા ચાલી આયા
માટી નાંખી પેટજ ભરતાં, એમ કરતા હમે કાળ વીતાયા
૫.

એક દીવશ આપરો જમાઇ, મને જોઇ કહયો દરોગાને તાય
ખીચડાને તેલ અપીકાય, ડોશાને દેજો મન લ્યાય
૬.

પછી ઘણી શાળ ઘ્રત સીંધો, મન વંછીત ભોજન દીધો
એ કપટીની ખબર નહી કાય, હમે ભોળા મનના મહારાય
૭.

સારી જગ્યામાં કરાવ્યો ઉતારો, એ કપટી નીપટ ધુતારો
મોઢે બોલે થાય રાજી રાજી, મન માંહે ઘણો દગાબાજી
૮.

મહારા પીતા અરજ કરી તાય, ગોરશ વીના વહુઓ દુઃખ પાય
ત્યારે કહ્યો ગોરશ ઘણો રાજમાંય, વહુઓને મોકલી લો મંગાય
૯.

માતા આવી કહયા સમાચાર, જનક ગયો જેવા દરબાર
તેને ખાડા ખુચો કર્યો રાય, જેયો પણ ન મળ્યો તાય
૧૭.
પછી તારા જમાઇ પાશ, માતા જઇ કરી અરદાશ
તેને પણ લીધી છીપાય, તેની ખબર અંતર નહી કાય
૧૮.
એ મહારી ઊતપતી સુણાઇ, દુષ્ટ ઘણો છે તારો જમાઇ
મારા દુઃખની સઘળી વાત, આપ આગળ કહી જગનાથ
૧૯.
હમે તો દુભાગ્યે અહીયા આયા, લાજ આબરૂ સર્વે ગુમાવી
અરજ કરી આપને આવી, તમને પણ દીધા હટાવી
૨૦.
એ છે સુભદ્રા અતી લજવંતી, શીળવંતી ને સત્યવંતી
એનાથી મળી ગઇ છે તાય, એ તો અચરજ આવે અધીકાય
૨૧.
ગભ્દ્ર કહે લાલાને વાય, તારો ધન્નો હતો ભાય
કદાચ તેજ એ હોય, તેને ઓળખ તુ જોય
૨૨.
એ કહી ચોરાશી ઢાલ, જીતસત્રુ નામ ભુપાળ
એ લ.લ.ને ઊતરતી તારા, લાલે વાત કહી સુવીમાલ

—

દોહરા

ઘેર આવી લાલો કહે, રમણ ભણી ઘર હેત
મારો ભાઈ ધન્નો હતો, રખે આવ્યો હોય તેથ ૧
રમણ કહે હમે ઓળખાં, પદમ લંછણ છે પાય
મહેલમાં આવી ત્રણે, ધનજી પાસે ધ્યાય ૨
નયણ નીહાળી ઓળખ્યો, દીયરને તે ઠામ
પદમ જોઇ પગ તણો, શંકાનો ન રાખ્યો કામ ૩
ધનજી તરત બતાવીયો, પગનો પદમ પીછાણ
પ્રત્યક્ષ દીયર જાણીને, દીયો બતાયો આણ ૪

દાલ એકત્રીશમી

મેરી ગેમજીની જેમ માયા જાણી નહીં એ દેશી
હારે લાલા ત્રણે ભોજાઈઓને તે સમે, હર્ષ હૈયે ન માય
એવી દેવરીયાની પુન્ય માયા જાણી નહીં
હારે લાલા આંખે.માંથી આંસુ પડે, આશ્ચર્ય તહેનો અપાર
હારે લાલા એવી ૧
[illegible]
[illegible]
એ ૨
[illegible]
[illegible]
એ ૩

અધીકો ખીચડો કોણ દીયે, તુજ વીણુ અધીકો તેલ
સાલ દાલ ઘ્રત ને ઘણિ, તુજ વીણુ કોણ દે સહેલ
એ. ૪

મનોહર સ્થાન રહેવા ભણી, મનોહર વસ્ત્ર સુચંગ હાં
તુજ વીન હમને કોણ દીયે, પ્રવર ઢાલીયા પલંગ હાં
એ. ૫

ભોજન મન ગમતા ઘણા, પ્રવર વીવીધ પકવાન હાં
આદરમાન દીધો ઘણો, તુ ઘણો ચતુર સુજાણ હાં
એ. ૬

શાલીભદ્રની બેનડી, તુજ વીના કોણ રાખંત હાં
તુજ વીના માત પીતા ભણી, કોણ રાખે ચીત સંત હાં
એ. ૭

ભોજાઇઓ ત્રણે ઘર આવીને, કહયા લાલાને સમાચાર હાં
લાલો તો સુણને હરખીત થયો, જાણ્યો લઘુ બંધવ ઉદાર હાં
એ. ૮

આવ્યો જીતશત્રુ રાજા ભણી, નૃપને કહયા સમાચાર હાં
એ સહુ પરીવાર ધન્ના તણો, શોભદ્રા ધનજીની નાર હાં
એ. ૯

જીતશત્રુ સુણ માથુ ધુણીયો, ફોગટ દીધો સંગ્રામ હાં
પંચને લાલાના કહયા થકી, જગમાં ગુમાવી મામ હાં
એ. ૧૦

ધનજી તો લાવેરે ભાઈઓ ભણી, મોટે મંડાણ દરબાર હાં
ચતુરંગી શેના શઝ કરી, આવી મળ્યો ભાઈઓથી પરપ્યાર હાં
એ. ૧૧

નરમાઈ કરે ઘણી, કાઢે અભ્યંતર સાત હાં
બે પાશે ચમર વીઝાવતાં, માથા ઉપર છત્ર વીશાળ હાં
એ. ૧૨

ચતુરંગ શેના સાથે લઈ, આવ્યા મધ્ય બજાર હાં
લોક હજારો સ્તુતી કરે, નમણ કરે ઘર પ્યાર હાં
એ. ૧૩

ત્યારે ધનજી પુરજન ભણી, દાક્ષથી કરે અંગીકાર હાં
ભાટ બોલે બીરૂદાવલી, મુખ મુખ જયજયકાર હાં
એ. ૧૪

વીવીધ વાજીત્ર વાજતાં, એદ વીધ આવ્યા દરબાર હાં
ચરી ભાઈઓને આપીયા, ભર્યા મહેલ ઉદાર હાં
એ. ૧૫

મહુ પરીવાર આવી મળ્યો, ન આવી બોજાઈ વહુ હાં
ધનજી કહે વહુ ભાઈને, એ કેમ ન આવે ગુપ મન હાં
એ. ૧૬

[illegible] પધારો [illegible] ભવન [illegible] હાં
[illegible] હાં
એ. ૧૭

[illegible] હાં
[illegible] હાં
એ. ૧૮

એ વચન સુણી લાલો કહે, મારે ધનજી હૈયાનો હાર હાં
કુળમાં દીપક સારસો, હમને ધનજીનો આધાર હાં
એ. ૧૯

ત્રણે ભાઈ એ રીતથી, બાલે કરી નરમાય હાં
ત્રણે ભોજાઇઓ રાજભવનમાં, આવી હરખ શવાય હાં
એ. ૨૦

પાંચ ઇંદ્રીના સુખ ભોગવે, ચારે ભાઇ ધર પ્રેમ હાં
ઢાળ કહી એકત્રીશમી, વરત્યા ખુશળક્ષેમ હાં
એ. ૨૧

દોહરા

જનક તણી આજ્ઞા લઇ, ત્રણુ બંધવને તાય
ગામ પાંચસો વહેંચી આપ્યા, માન દીધું વધાય ૧
માલ આપ્યો વળી મોકલ્યો, સુવર્ણ રત્ન જડંત
ધરેણાં ભોજાઇયો ભણી, ધનજી દે ધરખંત ૨
બંધવ આણુ માનતા, નાટકના ધુકાર
માદલ ઢોલ વજાવતા, સુખ વીલશે સંસાર ૩
કાલ કેટલો એક ત્યાં રહયા, એક દીવશ અવધાર
રાજગ્રહી જવુ જરૂર, ધનજી કરે વીચાર ૪
ધુર રમણી ગોભદ્ર સુતા, બીજી દલવંભણુ સાર
જીતશત્રુ સુતા વળી, તેહની ધર્મ બહેન અવધાર ૫
મનહરણી તરૂણી મળી, એ પાંચે સુખદાય
ઊભય રાજગ્રહીને વીચે, મળવા તેનાથી જાય ૬

વળી ધનજી મન ચીતવે, શ્રીપુર નગર મઝાર
સગપણ શેઠ સુતા થકી, કીધો છે ઘર પ્યાર
પહેલાં ત્યાં જઇ કરી, પરણવી તે બાળ
પછી રાજગ્રહી વીચે, કરવો ગમન વીશાળ ૮

ઢાળ ત્રેવીશમી

લઇ ચતુરંગ સેન્યા તાય, સાથે પાંચ શીયા પીતા મ.૧
આવ્યો હર મોટે મંડાણ, સુણ્યો જીતશત્રુ મહાર.૧
મહીપત આવો ફ્રેગો આપ, વારંવાર કરે વળી નરમ.૧
પુરો પ્રગત પુનાઇવાન, ધનો ગુણ ગુરૂજી ત.૧
પુન્ય પુરંદરૂજી તાત, સખર સોદં કરૂજી તાત, વા
પ્રગત પુન્યવાન, ધન્નો શુભ ગુરૂજી તાત. આંકી ૧
ત.વે: મહાજન સેના સ ર, કીધી મારી પારા પુ.૧
તેથી સે દરબારી સેન્યા, કીધા અમરે. વીના વીવ.૧
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

કરતા સુખે સુખે મુકામ, મળ્યા ગામ ગામના ભુપાળ
આવ્યા શ્રીપુર નજીક બહાર, સુણ્યા ચક્રરાય તે વાર
ભાખે મંત્રી ભણી સુણ્યા ભુપાલ, ફોજા ભણી હે પાછી વાળ
પુ. ધ. ૪

ભાખે મંત્રી તદા હાથ જોડ, વેરી ભોમીયાની નહી ફોજ
શ્વામી તુજ પુર માંહે આવે, કરતી અધીક અવાજ
વાગે ઘોર નગારા આજ, વીવીધ વાજીંત્ર રહયો વાજ
પુ. ધ. ૫

શીસલત કરને મોકલ્યો દુત, આવ્યો ધનજી પાશ ચલાય
ધનજી કહે છે દુતને વાય, મહારી ચીંતા ન કરો કાય
કહો ચક્રરાજાને જાય, મહારે આપસુ હેત થવાય
પુ. ધ. ૬

વશે દત્તશેઠ પુર માંહે, તેની પુત્રી એક પુન્યવાન
ભગની પાચ ભાઇની તે, નીર્મળ ગુણ રૂપે નીધાન
આગળ સગપણ દીધો સુજાન, તેને પરણવા આવ્યો પીછાણ
પુ. ધ. ૭

આવી સમાચાર કહયા દુત, તેડયા દત્તશેઠ પ્રત્યે રાય
પુછી સર્વ હકીકત તાશ, દત્ત કહે સબ સાચી વાય
મુજ પુત્રીથી સગપણ થાય, ધનજી કર્યો હતો અહીયા આય
પુ. ધ. ૮

વળી દત્ત કહે સુણો મહારાય, એનો ભાગ્યહીન અધીકાય
તેના પગથી ક્યો બહુમાન, તેની મોટી તપે લીલાક તેની૰

એનો સગપણ કીધો ઊદાર, ધનજી ગયો પરદેશ મધ્યાર

પ. પુ. ૯

સાંભળ હરખ્યો ચંદ્ર ભુપાળ, લઈ ફોજ પ્રત્યે સાથ
સેના ચાર પ્રકારની સંગ, સનમુખ આવ્યો છે નરનાથ સંગ
મળ્યા પ્રેમ ધરી વીખ્યાત, દેખી હરખ્યા ફોજ સાક્ષાત

પ. પુ. ૧૦

પુરમાં કર મોટે મંડાણ, આવ્યા ધનજી અને મહારાજ
ભારી મહેલ બનાવ્યા સુમંડ, ડેરા કરાવ્યાં ત્યાં શણગાર દેશ
કહે દત્ત ધનજીને વાય, મુજ સુતા પરણો સુખદાય

પુ. પ. ૧૧

આપે આદરથી ભૂપાળ, મારી પુત્રી છે પુન્યવાન
ને ધન્ય પરણો ધર પ્રેમ, એથી ગુણી છે ગુણીયાન એથી
આપે વારે વાર સન્માન, આપ છો દીલાવાન ગુણવાન

પ. પુ. ૧૨

હવે ધનજી કહે ભૂપને એમ, મારી આપ કરી છે [illegible]
[illegible]
[illegible]

પ. પુ. ૧૩

[illegible]
[illegible]
[illegible]

પ. પુ. ૧૪

દત્ત પુત્રીને તેડી રાય, ખોળે અંપ તણે બેસાય
દીધી ધનજીને પરણાય, દીધો દાયજો અધીક શસાંય દીધો૦
પંદમણ છએ ભેલી થાય, ત્યારે પ્રેમ ઘણો માંહોમાંહ
ધ. પુ. ૧૫
પદવી નગરશેઠની રાય, દીધી દત્ત ભણી ધરક્ષેમ
તેથી વધી પ્રીત વીશેષ, જાણે હીરા જડીયો હેમ જાણે૦
પામ્યો ધનજી ખુશાળક્ષેમ, આખી ઢાળ બત્રીશમી એમ
ધ. પુ. ૧૬

દોહરા

જનક માતા અતી હરખ્યા, પેખી પુત્ર સપુત
વહુઓ છ સુખ આગળે, વીલશે સુખ સુત ૧
ત્રણ ભાઇ તો ત્યાં રહયા, ગામ પાંચશો તીહાં
વહેચી આપ્યા છે તેહને, ધનજી કુળ બધાય ૨
શ્રીપુર નગર મધ્યે, ધનજી રમણ છ સંગાત
સુખ વીલસે સંસારના, નાટકમે દીન જાત ૩
એક દીવસ મન ચીતવે, નગર રાજગ્રહી જાય
મળવું બે નીજ રમણીથી, ઢીલ કરવી નહી કાય ૪
એવી કરી વીચારણા, તૈયાર થયો તે વાર
ચક્રરાય દેવે તદા, ચતુરંગ સેન્યા તારે ૫
રાજગ્રહીને ચાલીયો, કરતા શીઘ્ર પ્રયાણ
પુર બહાર ડેરા દીધા, ઊડી રહયાં નીશાણ ૬

શ્રેણીક અભેકુવર સાથ, કરી મોટે મંડાણ
સનમુખ આવીને મળ્યો, જણર જમાઈ જાણ ૭

ઢાલ ત્રેત્રીશમી

અલબેલી ગજરી આજે, સરોવરને પણી ગુઢાવેજી એ દેશી

આ અવસર ધનજી આવે, શ્રેણીકને પાયે લગાવેજી
આંકણી ।

વારૂ રીત વીનય રીત ઠાવે, નવ ઊછરંગ આણીક પાવેજી
આ૦

[illegible] દુ:ખમાંવે, દીલમાં [illegible] ન માવેજી આ૦
[illegible] જણાવે, [illegible] વચનામૃત [illegible] પાવેજી
[illegible] શુદ્ધ [illegible] ભાવે, [illegible] છંદાવેજી
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ત્યારે હજાર ઘણો શોભાવે, જોઇ નયણ બહુ વીકશાવેજી ૧૫
જન પુરની શોભા ચઢાવે, પેખત હર્ષ આશ્ચર્ય પાવેજી ૧૬
ત્યારે વીવીધ વાજીંત્ર વજાવે, જન જોઇ જોઇ ગુણ ગાવેજી ૧૭
એમ રાજભુવન ચાલી આવે, મોટા મહેલમાં ડેરા કરાવેજી ૧૮
પ્રેમા નૃપ સુતા આવે, જોઈ પરમ સુખ પાવેજી ૧૯
હાથ જોડી ચરણ શીર ઠાવે, ધનજી ઊછરંગ ઊઠાવેજી ૨૦
દ્રગ જળધારા વરસાવે, તેથી આણંદ અંગ ન માવેજી ૨૧
વહુ સાસુ ચરણે આવે, શીર વારંવાર નમાવેજી ૨૨
સાસુ મુખથી શોભાવે, વારૂ આશીશે વધાવેજી ૨૩
મહીપતી મેજબાની દીરાવે, સહુજન નીજનીજ ઘેર આવેજી ૨૪
સેનાને શીખ દીરાવે, ફોજ ફરતી નીજ પુર આવેજી ૨૫
એ ઢાલ ત્રેત્રીશમી ભાવે, એમ મંગલાચાર કરાવેજી ૨૬

દોહરા

વનીતા આઠ સહીત હવે, સુંદર મહેલ મોઝાર
સુખ વીલસે સંસારના, સુભદ્રા સહુમાં સરદાર ૧
ચાકર દાસ દાસી ઘણા, વીનયવંત સઊ નાર
પંચેન્દ્રી સુખ ભોગવે, નાટકના ધુંકાર ૨
હવે પાંચસો ગામમાં, ત્રણ ભાઈઓની આણ
કાળ પડયો કરરો ઘણો, લોક અતી દુઃખીયા જાણ ૩
અતી દુઃખીયા જન જોઇને, ચીતવે જીતશત્રુ રાય
પુન્ય હીણ બંધવ ત્રણ, દોભાગી દુખદાય ૪

એહુનાં પગલા થકી, પડયો કાળ અસરાળ
એમ ચીતવી ચાલ્યો ભરી, કાઢી દીધા ભુપાળ ૨
મગધ દેશમાં આવીયા, માલ બળદ લઇ સાથ
પછી વરસ્યા થઇ, થયો સુકાળ સુનાથ ૩
તેદ પાંચસો ગામમાં, લોક પન્નાની આથ
માને સુજશ કરે પછી, ભાગ્યવાન પરીભાવ ૪

ઢાલ ચોવીશમી.

[illegible]

ત્રણે ભાઇ મનમાં વીચારે, દેખો ભાઇના પુન્યોરે
હીણ પુન્યા આપણે ત્રણે ભાઈ, આપદા સહી એ જણુનોરે
પા૦ ૪

એટલે ધનજી ત્રણે ભાઇને, ઓળખ્યા તે વારીરે
પાચસો ગામ આપ્યા એ વેહચી, કંઇ વીધીને થયા ખુવારીરે
પા૦ ૫

તે કહે કાળ પડયો અતી આકરો, કોપ્યો જીતશત્રુ ભુપાલોરે
ઉદર ભરીયે છૈયે વેચ કરીયાણો, કર્મ તણી ગતી નીહાળોરે
પા૦ ૬

કોમળ વચને ધનજી બતલાવે, હાથ જોડી ત્રણ ભાઇનેરે
નીજ ઘર લાવી સ્નાન કરાવે, વસ્ત્ર ઘરેણા પહેરાવેરે
પા૦ ૭

ભોજન ભકતી જુગત અતી કરતો, આપ્યા ક્રોડ સૌનેયારે
ત્રણ ભાઇઓને ધનજી આપ્યા, રૂડી રીતે રખાયારે
પા૦ ૮

તે સોનૈયા પોટ બાંધી લઇ ચાલ્યા, દરવાન દીધા અટકાવીરે
તે લઇ પાછા આવ્યા, મુકયા ભંડાર માંહીરે
પા૦ ૯

ધનજી ભાખે આપ અહીયા રહો, સુંદર મંદીર માહીરે
એમ કહી ત્રણે ભાઇ રાખ્યા, લીધી ભોજાઇ બોલાઇરે
પા૦ ૧૦

ભાઈ ભોળાભાઈની ભકતી કરે અતી, ધનજીની અધીકરે
મનની લેહર તદન મટાડી, આણ માને શરરે
પા૦ ૧૧

ત્યારે ભાઈ મનમાં વીચારે, એ રીદ્ધ સંપદા ધરે
તે સહુ ધનજી તણા પ્રતાપે, પ્રત્યક્ષથી દેખરે
પા૦ ૧૨

એક અવસર મુનીશ્વર, ચડી નાળી સમો સર્યા વન માંહીરે
માત પીતા ચારે વનમાં જાવે, વાંદે પાંચ અંગ નમાંહીરે
પા૦ ૧૩

વળી મુનીને પુછે તાતો, શું એ અધીક અવતારે
જ્યાં મયા ત્યાં આપદા આવી, વીપત્ત વીવીધ પ્રકારે
પા૦ ૧૪

[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]
પા૦ ૧૫

[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]
પા૦ ૧૬

[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]
પા૦ ૧૭

લાલો, બાલો ને વળી કાલો, સમજ્યા ત્રણે ભાઈરે
શંજમ લઈ શીવપુર પહોતા, એકા અવતારી થાઈરે
પા૦ ૧૮

ગુરૂ વાંદી ધનજી ઘેર આવ્યા, વેર મટયો સુખદાયરે
ચોત્રીશમી ઢાલ કહીએ, શાંભળતા આનંદ થાયરે
પા૦ ૧૯

દોહરા

ધણા વરશ સુખ વીલશીયા, આઠ રમણ સંધાત
ધનજી હવે કંઇ વીધીએ લહે, ચરણ અમોલખ આથ ૧

એક દીવસ ધનજી ભણી, સ્નાન કરાવે નાર
ભાઇ યાદ આવ્યો તદા, છુટી આંખે આંસુ ધાર ૨

ધનજી કહે રોણ દુહવી, નયણ ઝરે તુમ નીર
સુભદ્રા કહે સાંભળો, શાલીભદ્ર મુજ વીર ૩

શ્રેણીક ઘેર આવ્યા પછી, મુજ બંધવ મતીવંત
નીત નીત એક કામણ તજે, ચરણ લેવા ચીત ખંત ૪

કોણ કહેશે મુજ બેનડી, કોને કહીશ હુ વીર
એ દુઃખ શાલે અતી ઘણો, પડશે ભાઈ વગર પીર ૫

ઢાલ પાંત્રીશમી જતનીની દેશી

ધન્નો કહે બંધવ તમારો, છે કાયરનો સરદાર ।
થયો ચરણ લેવાને તૈયાર, વળી વીલંબ કરે અપાર ।
થયો ચીત્તમાં ચરસ વેરાગો, વળી કર રહયો થાગાથેયે
તેથી કાયર કહેવાય તેહ, તુ પણ કાયર મેહ થયેલ ।
બંન્ને કાયર બહેનને ભાઈ, મળી જોડી સરખી આ
સુણીને ગોભદ્રા તે વાર, અતી દોહરી તાગી અપાર ।

દોહરા

કહે ગોભદ્રા માડીબા, કેમ નીરે મુજ જાન
દીવસ બત્રીસે શુદ્ધ તજી, લેસે ચરણ સુજાન ।

જતની

[illegible]

દોહરા

[illegible]

જતની

[illegible]

દોહરા

ધનજી કહે પીયુ ત્રીણુ તણો, તુટો સગપણુ એહ
હુ વીરો તુ બેનડી, અવીચલ સગપણુ તેહ ૫

યતની

આ તો અવીચલ સગપણુ સારે, એમ કહી ધનજી ઊઠયો તેવારે
ત્યારે ઊભી સુભદ્રા પલ્લો ઝાલ, એ તો કરે ઘણી લાલ પાલ ૬

દોહરા

લાલ પાલ કરીને કહે, કેમ જશો મુજ છંન્ડ
જશો તો હવે રાંખશું, બાલક જેમ રંડ મંડ ૭

યતની

રંડી માડી રાખશુ પ્રાંણુ પ્યારા, બોલે રોવંતી દ્રગજળધારા
રહો રહો ગુણુ ગેહ, એમ કેમ દીજે જટકે છેહ

દોહરા

છેહ ન દીજે સાહેબા, લુલ લુલ લાગુ પાય
વીલાપાત કરતી કહે, હમણા તજ મત જાય

યતની

હમણા મત જાવો છટકાય, બખેવનુ દુઃખ થાય અધીક
વળી પ્રીતમનો દુઃખ બમણો, જાણે દાઝયા ઉપર લાગે લુણો
એમ કંધી વીલાપત અનેક, પણુ ધનજી માને નહી,
એ કહી પાત્રીશમી ઢાલ, હવે ધનજી ભાખે સુવીશાળ

માત પીતા સુત કામની રે, ભ. સ્વારથીઓ સંસાર
પરભવ જાતા જીવને રે, પ્રે. કોઇ ન આવે તારી
સુ. તી. ૧૩

મેં બહુ દુઃખ ભોગવ્યા રે, ભ. નર્ક નીગોદ વીચાર
હવે અરરર આ આવીયો રે, પ્રે. તોડુ મોહ જંજાળ
સુ. તી. ૧૪

એક દીવસ પરભવ વીના રે, ભ. જશે અવશ્ય જીવ
તો પહેલા કરણી કરે રે, પ્રે. તોડે કર્મ જંજીર
સુ. તી. ૧૫

હું પણ તુજ સંગે મહી રે, ભ. લીજે સંજમ ભાર
તપ જપ કરી કર્મ બાળને રે, પ્રે. વરે શીવ ગુણ સાર
સુ. તી. ૧૬

[illegible] રે, ભ. તેડે [illegible]
[illegible] રે, પ્રે. [illegible]
સુ. તી. ૧૭

[illegible] રે, ભ. [illegible]
[illegible] રે, [illegible]
[illegible] ૧૮

[illegible]
[illegible]
[illegible] ૧૯

હાથ જોડી પીઉને કહે હો, પીઉ આપ લો સંજમ ભાર
તો હું સંજમ આદરૂ હો ,, ખરા ખરી આપ તાર
પી, લી. ૨૦
ઢાલ ભલી છત્રીશમી હે પીઉજી, પ્રતીવૃતા વરનાર
પંતી સાથ વૃત લેશુકુ હે, પ્રેમદે તતક્ષણ થઇ તૈયારકે
સુ. લૈયે સંજમ ભાર ૨૧

દોહરા

ધણને થીર કરી આવીયો, ધન્નો સાલીભદ્ર પાશ
મૃગપતી જેમ તડકને, બોલે વચન વીમાશ ૧
દીન દીન એક ત્રીયા છોડને, મત કર વીલંબ સુજાણ
હુ તારી પાછળ ખડો, તુ થા આગેવાણ ૨
એમ સુણને વીશમય થયો, એટલામાં સુણી વાત
સમો સર્યા વનમાં પ્રભુ, સંત સતીયા બહુ સાથ ૩
પ્રભુ વાંદી વાણી સુણી, બોલે વચન ઉદાર
ચરણ હમે લઇશુ પ્રભુ, તાર તાર હમને તાર ૪
જીન કહે વીલંબ ન દીજીયે, પ્રભુ વાંદી પુર આય
શાલીભદ્ર કહે ચરણ લઉ, અનુમત દે મુજ માય ૫
માતા વીલાપ કર્યા ઘણા, તેમજ બત્રીસે નાર
પણ મન ડોલાયું નહી, તેથી આજ્ઞા દીધી ઉદાર ૬
મોટે મંડાણે કરી, વીર પ્રભુ પાસે આય
બહેન ભાઇ ને ધન્નો, ચરણ લીધો સુખદાય ૭

દોહરા

કામ ભોગ નર નારીના, તે તનુથી ઉપજંત
એ તન મેલ મુત્રે ભર્યો, દુર્ગંધ અશુચ અત્યંત ૧
એહ ખખારે ભર્યો, તનુ જેનો કરે અનુરાગ
કર્મ બંધ ભારી હોવે, તે પામે દુઃખ અથાગ ૨

ઢાળ છત્રીશમી

[illegible] મોહની દે કે [illegible], તીન રતુ વરગે ભેદ [illegible]
[illegible] રૂપ રસ ગંધ ભતાવે, ભદ્રે. ફરશ મનોહર [illegible]
[illegible] સમતા પધારે, પ્રેમરે, છાંડો દુઃખની ખાણો
[illegible] ગુરુ વાતદીએ, સુખમે, બીજે સંજમ [illegible] ૧
[illegible] નહી ફળ [illegible], ભદ્રે પરમમીયા [illegible]
[illegible] દુઃખ [illegible], પ્રેમરે, નરક નિગોદ મઝારો
સુખમે લી. ૨
[illegible]
[illegible]
સુ લી. ૩
[illegible]
[illegible]
સુ લી. ૪
[illegible]
[illegible]
સુ લી. ૫

નાટક સહુ વીટંબણા હે, ભ. ગીત સહુ વીલાપાત
ભાર ભુત આભરણ કહ્યા હે, પ્રે. સુત્ર વીયે જગનાથકે
સુ. લી. ૬

ભોગ ભુજંગમ સારખા હે, ભ. રોગ સરીખા ભોગ
અંતકાળ દુખ દાયકા હે, પ્રે. ત્યાગ્યા શીવ આરોગ્યકે
સુ. લી. ૭

જીવ અશાતા વેદની હે, ભ. બાંધી બહુ ભવ મહિ
કર્મ ઊદય આવ્યા છતાં હે, પ્રે. પામે દુઃખ અથાયકે
સુ. લી. ૮

જીવ અશાતા વેદની હે, ભ. સંજમ તપ કર સાંજ
તોડયાથી બહુ દુખ મટે હે, પ્રે. અવસર મળ્યો આજકે
સુ. લી. ૯

કુસાગ્ર સુખ મનુષ્યના હે, ભ. આયુષ્ય અલ્પ સુપ્રેમ
કેમ તે પ્રતે આગળ કરી હે, પ્રે. જાણે નહી જગ ભ્રમકે
સુ. લી. ૧૦

બાળપણો એ આપણો હે, ભ. દેખી અધીક અશાર
ધર્મ તજી અધર્મ કરે હે, પ્રે. ઉપજે નરક મઝારકે
સુ. લી. ૧૧

પીર પણો તે મનુષ્યનો હે, ભ. જોઇ ઊતમ જીવ
અધર્મ તજી ધર્મ આદરે હે, પ્રે. સુર સુખ લહે અતીવકે
સુ. લી. ૧૨

ઢાલ આડત્રીશમી

ઈંદ્ર ભણે કેનુ લાવશે, જદેવને અમર પધાવશે ગાજ મે
પુરથી વીહાર કર્યો તત્ર પ્રભુજીએ, બંન્ને મુની
ધર પ્યારીજી કીઈ બંન્ને

માશ માશ તપ કરે આકરા, જીન આજ્ઞા લઈ સુખ
પરમ વીનીત ઉદારી, મુનીશ્વર શાલભદ્ર ધનજી
કર્મ કાટવા સુરવીર અતી, પરસવ નીત ઉ
કે આંધી

જીન માંસ રહેતા અની ગુપ્ત તરેતા, તપ
મહમદેતા ભારી કીઈ તપ રસ મહમદેતા, કાન
૧ ભએ મને સવી પ્રભુ દીનકારી, પામ
જ શ્રમકને કરે જીનેશ્વર, માત મત્યા ગુજુરા
કીઈ સંત

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

તેથી બંન્ને મુનીશ્વર પાછા ફીરીયા, દીર્ઘીત કાળ પછી
ધારી, દીર્ઘીત૦
જીન વચન સત્ય કરવા કારણ, પાછા આવ્યા બીજી વારી
પરમ૦ ૬
તો પણ પોળીયે નહી ઓળખ્યા, રોકી રાખ્યા ઘરબારીજી
કાંઇ રોકી૦
ઘર માંહી પેશવા નહી દીધા, ચીતવે મુનીશર તે વારી
પરમ૦ ૭
જુઠો વચન નવી થાય પ્રભુનો, પેશવા ન દીધા રોજગારીજી
કાંઈ પેશવા૦
સુ એ ભીખારો સાચો હોવે, મુજ માતા વાંજણ ધારી
પરમ૦ ૮
એમ વીચારી પાછા વલીયા, માર્ગમાં મળી મહીઆરીજી
કાંઇ માર્ગ૦
મોટો માટલો ગોરસનો તેનો, શાળભદ્ર દેખ્યો ભારી
પરમ૦ ૯
જોતા સાથ ઉભી ગુજરી, પગભર ન ખશી તેહ વારીજી
કાંઇ પગ૦
લોચન વીકસ્યા, તનમન હુલસ્યા, નયણા છુટી જળધારી
પરમ૦ ૧૦
તન તારો માથાથી ઊંચો, અધીક સ્નેહ વધે કરધારીજી
કાંઇ અધીક૦

દોહરા

ભદ્રા વહુઓ સહીત હવે નીજ સુત વંદણુ કાજ
આવી આડંબર કરી પ્રણુમી શ્રી જીનરાજ ૧

ઉલસય મુની અણુદેખવે, જીન પ્રતે પુછે સાર
પ્રસુ ભાખે દોનુ મુની, થીર ચીત્ત દીધો સંથાર ૨

સાંભળને ધરણી ઢળી, આક્રંદ કરે અપાર
વહુઓ લઇ પરવત ચડી, દેખણુ સુત દેદાર ૩

પોહચો સુત જોઇ કરી, રોવે બુમો પાડ
વીલાપાત અતી કર રહી, ધ્રગ ધ્રગ મોહ વીકાર ૪

રે સુત માતા પ્રતે હવે, જો ઉઘાડી નેણુ
સરસ સુધારસ સારખા, વાગરીયે વર વેણુ ૫

આ અવસરના બોલણ, સાલસે દીન રાત
બોલ્યા વીના મરસે નહી, ગો વાતાં એક વાત ૬

આંખ્યા આંસુ નાંખતી, બહુ વીધ વીલખે માત
પણુ મુનીર ગીરી સારખો, શાલભદ્ર મન ઘાત ૭

શાલીભદ્ર મન એમ વીચારે, કોની માતા કોનો સુત
કહયો મહારે કોની૦ સા૦ ૯

એ મુજ માતા થઇ વાર અનંતી, હુ વાર અનંતી
અંગજ થયો મહારા હુવાર૦ સા૦ ૧૦

સુરગીરી જેમ અડોલ કર્યો મન, શાલભદ્ર સામો નવી
જોઇયો મહારા શાલ૦ સા૦ ૧૧

શ્રેણીક નૃપ ભદ્રાને સમજાવે, એતો મુનીવર અવસરે
થીર રહયો મહારા૦ સા૦ ૧૨

તે માટે મોહ વીલાપ ન કીજે, એમ સમજાવી ઘર
પહોચાવીયો મહારા એમ૦ સા૦ ૧૩

બાર વરશ મુની ચારીત્ર આરાધી, એક માશનો
અણશણ કીયો મહારા એક૦ સા૦ ૧૪

સ્વાર્થ સીધ મે જઇ ઉપજ્યો, આયુષ્ય તેત્રીશ સાગરનો
પામીયો મહારા આયુષ્ય૦ સા૦ ૧૫

મનુષ્ય થઇને શીવપુર લેશે, શાલીભદ્રનો હાલ
સુણાવીયો મહારા શાલીભદ્ર૦ સા૦ ૧૬

ભીમ શ્યામ પ્રસાદે સુજશ લહયો, ભારી માલ પ્રસાદે
દરંખ થયો મહારે ભારી૦ રીખ શાય પ્રસાદે સુખ થયો
મહારે રીખ૦ સાધુજી૦ ૧૭

શાલીભદ્ર મન એમ વીચારે, કોની માતા કોનો સુત
કહયો મહારે કોની૦ સા૦ ૯

એ મુજ માતા થઇ વાર અનંતી, હુ વાર અનંતી
અંગજ થયો મહારા હુવાર૦ સા૦ ૧૦

સુરગીરી જેમ અડોલ કર્યો મન, શાલભદ્ર સામો નવી
જોઇયો મહારા શાલ૦ સા૦ ૧૧

શ્રેણીક નૃપ ભદ્રાને સમજાવે, એતો મુનીવર અવસરે
થીર રહયો મહારા૦ સા૦ ૧૨

તે માટે મોહ વીલાપ ન કીજે, એમ સમજાવી ઘર
પહોચાવીયો મહારા એમ૦ સા૦ ૧૩

બાર વરશ મુની ચારીત્ર આરાધી, એક માશનો
અણશણ કીયો મહારા એક૦ સા૦ ૧૪

સ્વાર્થ સીધ મે જઇ ઉપજ્યો, આયુષ્ય તેત્રીશ સાગરનો
પામીયો મહારા આયુષ્ય૦ સા૦ ૧૫

મનુષ્ય થઇને શીવપુર લેશે, શાલીભદ્રનો હાલ
સુણાવીયો મહારા શાલીભદ્ર૦ સા૦ ૧૬

બીજુ ગ્રામ પ્રસાદે સુજશ લહયો, ભારી માલ પ્રસાદે
દરખ થયો મહારે બારી૦ રીખ રાય પ્રસાદે સુખ થયો
મહારે રીખ૦ સાધુજી૦ ૧૭

દોહરા—સોરઠા

કહ્યો ધન્નાનો અધીકારરે, શાલીભદ્રના વખાણું
કેવળ પામ્યો તાયરે, કર્મ ખપાય મુગતે ગયો. ૧[illegible]
કંઇ એક કથા મઝારરે, સ્નારથ ગીધ ધન્નો ગયે
ગ્નાની વદે તે વાયરે નીંદે એમ કહીંગે નહી. ૧[illegible]

દાદ નેમીજી

સમત ઊગણીસે વર્ષ બોત્તેરી, ઠામ મહા શુદ સાતેમ
અ. ઉ. મહારે ઠીન૦ મા૦ ૨૦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

તેરાપંથ શવૈયા

શુણુ વીના ભેખનો મુલ્ય ન માનત
જીવ અજીવના કીયા નીવેડા
પુણ્ય પાપ ને જુદા જુદા જાણુત
આશ્રવ કર્મને હેત ઉરેરા
આવતા કર્મને સંવર રોક્ત
નીર્જરા કર્મ ને હેત વીખેરા
બંધ તો જીવને બાંધ કર રાખત
શાશ્વતા સુખ જ્યુ મોક્ષમેં દેરા
એવા ઘટ પ્રગટ કર્યા તબ
મેટયા ભવ જીવાના મીથ્યાંત અંધેરા
નીર્મળ જ્ઞાનથી ઊદ્યોત કીયો તબ
એ તો પંથ પ્રભુ તેરા ઈ તેરા ૧
ત્રણુસો ત્રેસઠ પાખંડ જગતમાં,
થી જૈનધર્મથી સર્વ અનેરા
દ્રવ્ય લીગી કેઈ સાધુ કહાવે,
તેને પણ પકડયા તેનાજ કેડા
તેને દુર તજે તે સંત,
વીધ વીધ ઉપદેશ દીયા ...

જૈન આગમ જોઇ પ્રમાણ કીયા,
તજ પાખંડ પંથમાં પડયા વીખેરા
જત જતન દાન દયા બતાવત,
સાવધ નીરંધ કરન નીવેરા
શ્રી જીન આગ્ના આદિ ધર્મ બતાવત,
એ તે પંથ પ્રભુ તેરાકી તેરા

જૈન માર્ગ.

ચોથે ઠાણે આખીયોરે, પંચમ ઊદ્દેશા માય
કુપાત્ર તે કુક્ષેત્ર છેરે, વાવ્યા નીશ્ફળ થાય

સુ. ૫

અસંજતી અવ્રતીનેરે, અષ્ટમ શતક કહાય
છઠે ઊદ્દેશે ગૌતમ પુછયો, વીર પ્રતે સુખદાય

સુ. ૬

સચીત અચીત પ્રાસુક અપ્રાસુક, પ્રતી લાભ્યા સુથાય
જૈન કહે એકાંત પાપ હુવેરે, નીર્જરા કીચીત નાય

સુ. ૭

આનંદ શ્રાવક લીધો અભીગ્રહ, ઉપાશક દશા કહાય
અન્ય તીર્થીને આજથીરે, દેવુ દેવાવુ નાય

સુ. ૮

મૃગા લોઢાને દેખનેરે, ગૌતમ જીનપે આય
પુછયો સુ દીધો પુર્વે, તેહના ફળ એહ પાય

સુ. ૯

તેથી દાન કુપાત્રનારે, ફળ અની કડવા કહાય
હીન્સક બણી હીસા કરી, દીધા ધર્મ કહાંથી થાય

સુ ૧૦

સાવધ દાન પ્રશંશીયારે, ઘાતક કહીયે તાય
સુત્રક્રંગ બારમા અધ્યયને, વીશમી ગાથા માંહે

સુ. ૧૧

દાન નીષેધ્યાં લેમણાળાની, વૃતીનું છેદ
તે કારણ વર્ત્તમાન કાળમી, મુન કરે

[illegible] કાપાની રસા નીમીત્તે, પુન્ય ન કરે
એ પણ [illegible] [illegible]રે, ભાગ્યે ગી

નહી સંયમ આપનમેરે, [illegible]
દાન દેત તેન. ને [illegible]રે, મુની ન

[illegible] દેનુ [illegible]રે, [illegible]
દેવ [illegible] [illegible]રે. [illegible]

શ્રાવકનો જે આત્મારે, અવિરતની આપેક્ષાય
શસ્ત્ર છે છ કાયનોરે, નિર્મલ વિચારો ન્યાય
સુ. ૧૯

શામાવિકમે પણ કહીરે, અધિકરણ જિનરાય
ભગવતી સપ્તમ્ શતકમેરે, પ્રથમ ઉદ્દેશા માંય
સુ. ૨૦

ખાણા પીણા પહરણાંરે, ત્યાગ્યાંથી હુવે ધર્મ
ભોગ્યાં ભોગાયાં વલી, અનુમોદ્યા બંધે અશુભ કર્મ
સુ. ૨૧

સાતા દિયા સાતા હુવેરે, ઇમ અન્ય તીર્થી કહન્ત
સુયગડાઅંગે શ્રી જિન ભાખ્યો, તે સુણીજ્યો વિરતન્ત
સુ. ૨૨

ન્યારો આર્જ માર્ગથીરે, અલઘો સમાધિથી જાણ
ધર્મ તણી નિન્દાનું કરતા જેહ, વંદૈ ઇમ વાણ
સુ. ૨૩

અલ્પ સુખારે કારણરે, બહોત સુખનો હારણ હાર
અમોલરો કારણ અછેરે ભાખ્યો શ્રી જગતાર
સુ. ૨૪

લોહ વણિક જિમ ઝુરસેરે, તેહ પરૂપણ હાર
સુત્ર દેખી નીરણય કરોરે, જિમ હોવે નિસ્તાર
સુ. ૨૫

સુભાઉ પ્રમુખ પુર્વે ભવેરે, સુખ વિપાકરે માંહી
દાન દઈ શુદ્ધ સાધુનેરે, એકા અવતારી થયા તાહી
સુ. ૩૩

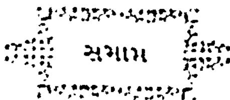
શિવમગ બીજો શોલ છેરે, તીજો તપ કહી વાય
શુભ ભાવના ચોથો કહયોરે, આરાધ્યા સુખ થાય
સુ. ૩૪

અથવા ઉતરાધ્યયનમેરે, મોક્ષ માર્ગ એમ ચાર
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર, તપ નીકાવલી ધુર અંગ મઝાર
સુ. ૩૫

સમ્યન જ્ઞાન દર્શન થકીરે, તત્વ યથા તથ્ય જાણુ
કર્મ રૂકે ચારિત્રથીરે, તપસૂં કર્મ ખોદાણુ
સુ. ૩૬

જીન ભાષીત એ માર્ગ છેરે, અન્ય અન્ય મત જાણુ
ગુલાબ કહે ભલ ભાવથેરે, સાધ્યા શીવ સુખ સ્થાન
સુ. ૩૭

સમાપ્ત